

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-05650/2017-ERU
Č. j. 05650-18/2017-ERU

V Ostravě dne 21. března 2019

ROZHODNUTÍ

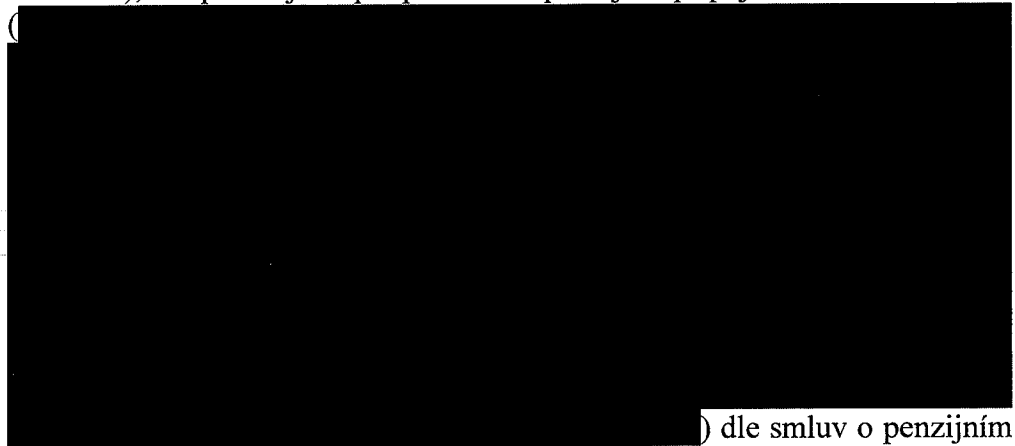
Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), a ust. § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení sp. zn. OSR-05650/2017-ERU zahájeném dne 22. května 2017 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, společností **OPATHERM a.s.**, se sídlem Horní náměstí 283/58, 746 01 Opava-Město, IČO: 253 85 771, zastoupenou na základě plné moci ze dne 29. května 2017 JUDr. Jiřím Velíškem, advokátem, ev. č. ČAK: 04951, se sídlem Holečkova 105/6, Praha 5, 150 00, IČO: 274 10 625, ve věci podezření ze spáchání 2 správních deliktů podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění účinném do 14. ledna 2015 (dále jen „zákon o cenách“), rozhodl

takto:

- I. Účastník řízení, společnost **OPATHERM a.s.**, se sídlem Horní náměstí 283/58, 746 01 Opava-Město, IČO: 253 85 771 (dále jen „účastník řízení“), se tím, že v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách v cenové lokalitě „Opava“ sjednal a požadoval **předběžnou cenu tepelné energie za rok 2014**, jejíž výše nebo kalkulace nebyly v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen, když v rozporu s ust. bodu (2.4) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2013 ze dne 1. listopadu 2013, k cenám tepelné energie (dále jen „cenové rozhodnutí“) nepostupoval při kalkulaci předběžné ceny tepelné energie podle ust. (2.2) cenového rozhodnutí, kdy předběžnou cenu tepelné energie nekalkuloval pro úroveň předání tepelné energie „*ÚT na patě a TUV připravovaná v objektu*“ a pro úroveň předání tepelné energie „*TUV při centrální přípravě*“, ale provedl pouze výpočet, který nepředstavuje takový propočet ceny, jímž byla skutečně vytvořena a jejíž členění umožňuje porovnání s podmínkami věcného usměrňování cen i při jejím vyúčtování, a touto činností nedodržel závazný postup při tvorbě a kalkulaci ceny tepelné energie za kalendářní rok 2014, čímž se dopustil **spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách**.
- II. Účastník řízení se tím, že v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách v cenové lokalitě „Opava“ sjednal a požadoval **výslednou cenu tepelné energie za rok 2014**, jejíž výše nebo kalkulace nebyly v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen, když

a) v rozporu s ust. bodu (1.1) a (1.2) cenového rozhodnutí, uplatnil ekonomicky neoprávněné náklady, konkrétně

- v rozporu s ust. bodu (2.10.2) písm. e) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí v položce „Výrobní režie“ a „Správní režie“ náklad v poměrné výši 2 381 657 Kč bez DPH (tj. celkový náklad ve výši 2 400 000 Kč násoben koeficientem pro danou cenovou lokalitu 0,9923573) odpovídající nákladu na zajištění a umístění reklamy dle „Dohody o spolupráci“ ze dne 25. února 2009 uzavřenou mezi společnostmi MVV Energie CZ a.s. a účastníkem řízení v návaznosti na „Smlouvu o poskytování reklamních služeb“ ze dne 24. února 2009 uzavřenou mezi společnostmi MVV Energie CZ a.s. a Slezským fotbalovým klubem OPAVA a.s. a „Smlouvy o poskytování reklamních služeb“ ze dne 1. října 2014 uzavřené mezi účastníkem řízení a Slezským fotbalovým klubem OPAVA a.s.,
- v položce „Výrobní režie“ a „Správní režie“ náklad v poměrné výši 90 205 Kč bez DPH (tj. celkový náklad ve výši 90 900 Kč násoben koeficientem pro danou cenovou lokalitu 0,9923573) a v položce „Ostatní stálé náklady“ náklad ve výši 189 000 Kč bez DPH, tj. celkově náklady ve výši 279 205 Kč bez DPH (sečteno 90 205 Kč bez DPH a 189 000 Kč bez DPH), odpovídající příspěvku na penzijní připojištění zaměstnanců

) dle smluv o penzijním připojištění,

b) v rozporu s ust. bodu (2.5) cenového rozhodnutí nepostupoval při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie podle ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí, kdy výslednou cenu tepelné energie nekalkuloval pro úroveň předání „*ÚT na patě a TUV připravovaná v objektu*“ a pro úroveň předání „*TUV při centrální přípravě*“, ale provedl pouze výpočet, který nepředstavuje takový propočet ceny, jímž byla skutečně vytvořena a jejíž členění umožňuje porovnání s podmínkami věcného usměrňování cen i při jejím vyúčtování,

a touto činností nedodržel závazný postup při tvorbě a kalkulaci ceny tepelné energie za kalendářní rok 2014, čímž se dopustil **spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.**

III. Účastníkovi řízení se podle ust. § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona ukládá opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu podle výroku II. tohoto rozhodnutí spočívající v povinnosti účastníka řízení ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí vytvořit opravnou kalkulaci výsledné ceny tepelné energie pro rok 2014 tak, aby v ní nebyly zahrnuty ekonomicky neoprávněné náklady v celkové výši

2 660 862 Kč bez DPH, uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, a na jejím základě **provést** s odběrateli tepelné energie v cenové lokalitě „[REDAKCE]“ opravná **vyúčtování** výsledné ceny tepelné energie za rok 2014 spolu s příslušnou sazbou daně z přidané hodnoty, a současně v povinnosti **doložit splnění** uvedené povinnosti Energetickému regulačnímu úřadu ve lhůtě 90 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

- IV. Dle ust. § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení za spáchání 2 správních deliktů dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách ukládá **úhrnná pokuta ve výši 2 800 000 Kč** (slovy: dva miliony osm set tisíc korun českých), která je splatná dle ust. § 46 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 31717.
- V. Dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 31717.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 22. května 2017 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ust. § 46 správního řádu doručením Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 18. května 2017, č. j. 05650-1/2017-ERU, správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání 2 správních deliktů podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly sp. zn. 06587/2016-ERU, zahájené podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění.

II. Kontrolní zjištění

Kontrola byla zahájena dne 17. června 2016 na základě doručeného Oznámení o zahájení kontroly č. j. 06587-1/2016-ERU ze dne 16. června 2016.

V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 17. ledna 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 06587-32/2016-ERU.

V závěru protokolu bylo zejména uvedeno, že účastník řízení sjednal a požadoval cenu tepelné energie, jejíž výše nebo kalkulace nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, resp. cenového rozhodnutí, když porušil závazný postup při kalkulaci ceny tepelné energie stanovený pro dodavatele tepelné energie cenovým rozhodnutím, a to

- nedodržením ustanovení bodu (2.4) cenového rozhodnutí tím, že nepostupoval při kalkulaci předběžné ceny tepelné energie podle ustanovení bodu (2.2) cenového rozhodnutí v cenové lokalitě „Opava“ za rok 2014, poněvadž předběžnou cenu tepelné energie pro rok 2014 nekalkuloval pro úroveň předání tepelné energie „*ÚT na patě a TUV připravovaná v objektu*“ a pro úroveň předání tepelné energie „*TUV při centrální přípravě*“, ale provedl pouze výpočet, který nepředstavuje takový propočet ceny, jímž byla skutečně vytvořena a jejíž členění umožňuje porovnání s podmínkami věcného usměrňování cen i při jejím vyúčtování,
- nedodržením ustanovení bodu (2.5) cenového rozhodnutí tím, že nepostupoval při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie podle ustanovení bodu (2.2) cenového rozhodnutí v cenové lokalitě „Opava“ za rok 2014, poněvadž výslednou cenu tepelné energie nekalkuloval pro úroveň předání „*ÚT na patě a TUV připravovaná v objektu*“ a pro úroveň předání „*TUV při centrální přípravě*“, ale provedl pouze výpočet, který nepředstavuje takový propočet ceny, jímž byla skutečně vytvořena a jejíž členění umožňuje porovnání s podmínkami věcného usměrňování cen i při jejím vyúčtování.

a dále, že do výsledné ceny tepelné energie za rok 2014 byly účastníkem řízení promítnuty náklady, které nelze uznat jako náklady ekonomicky oprávněné pro výrobu anebo rozvod tepelné energie podle ustanovení bodu (1.2) cenového rozhodnutí v těchto položkách kalkulace:

- „Výrobní režie“ a „Správní režie“, náklad na zajištění umístění reklamy Slezským fotbalovým klubem Opava, a.s., který se promítá v cenové lokalitě „Opava“ v poměrné výši 2 381 657 Kč bez DPH, ve prospěch účastníka řízení byla výsledná částka 2 381 657,52 zaokrouhlena směrem dolů
- „Výrobní režie“, „Správní režie“ a „Ostatní stálé náklady“, příspěvek na penzijní připojištění zaměstnancům účastníka řízení v poměrné výši 279 205 Kč bez DPH v cenové lokalitě „Opava“,

tj. celkem 2 660 863 Kč ekonomicky neoprávněných nákladů, čímž účastník řízení nedodržel ustanovení bodu (1.1) a (1.2) cenového rozhodnutí.

S výše uvedeným protokolem a výsledky provedené kontroly byl účastník řízení prokazatelně seznámen, když tento mu byl doručen dne 17. ledna 2017 prostřednictvím datové schránky.

Proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokole č. [REDAKCE] podal účastník řízení námitky, které Úřad obdržel dne 31. ledna 2017.

Dne 31. března 2017 byly námitky účastníka řízení Úřadem vyřízeny, a to přípisem označeným jako Vyřízení námitek proti protokolu o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 06587-40/2016-ERU, ze dne 31. března 2017, kterým byly námitky účastníka řízení v celém rozsahu zamítnuty.

III. Průběh správního řízení I. stupně

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole Úřad zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníkovi řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 05650-1/2017-ERU ze dne 18. května 2017, doručené účastníkovi řízení dne 22. května 2017, spolu s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu.

Správní orgán dne 17. května 2017 převzal do správního spisu kontrolní spis, sp. zn. 06587/2016-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 05650-3/2017-ERU.

Dne 31. května 2017 a opakovaně dne 2. června 2017 bylo účastníku řízení umožněno nahlédnout do spisu sp. zn. OSR-05650/2017-ERU, o čemž byl vyhotoven protokol o nahlédnutí do spisu č. j. 05650-4/2017-ERU a č. j. 05650-5/2017-ERU.

Dne 13. června 2017 zaslal správní orgán účastníku řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, v němž účastníku řízení poskytl lhůtu k případnému vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu.

Účastník řízení dne 26. června 2017 zaslal prostřednictvím svého právního zástupce „Vyjádření účastníka řízení k podkladům rozhodnutí ve věci“, které bylo správnímu orgánu doručeno 26. června 2017. Účastník řízení zejména uvedl, že výpočet ceny tepelné energie prováděl v roce 2014 v souladu s doporučením Státní energetické inspekce, kdy se cena tepelné energie za ohřev snížila procentuálně podle předpokládaných ztrát v rozvodech. Při předběžné ceně tepelné energie účastník řízení stanovil předpokládané množství prodané tepelné energie v kalkulovaném roce. K tomuto množství následně účastník řízení stanovil celkové náklady a zisk, přičemž výsledná cena je stanovena na základě kalkulačního vzorce obsaženého v cenovém rozhodnutí a obsahuje pouze skutečně vynaložené náklady a zisk. Při stanovení ceny tepelné energie na patě domu a ceny tepelné energie pro přípravu teplé vody bylo postupováno dle následujícího vzorce:

$$\underline{CN + Zisk = (Q_{pata} * x) + (Q_{tuv} * k * x)}$$

Kdy:

CN = celkové náklady

Q_{pata} = množství tepelné energie pro centrální přípravu teplé vody

k = koeficient zohledňující specifika centrálního ohřevu

x = cena tepelné energie dodaná a měřená na patě domu

Dle vyjádření účastníka řízení v předběžné kalkulované ceně tepelné energie pro rok 2014 byl kalkulován zisk, který však byl ve výsledné konečné ceně pro rok 2014 účastníkem kalkulován v podstatně nižší výši, neboť se účastník rozhodl, že nevyužije zákonnou možnost zvýšení ceny tepelné energie v roce 2014 pro dosažení plánovaného zisku.

Účastník řízení dále uvedl, že za použití výše uvedeného výpočtu došel k následujícím cenám tepelné energie v roce 2014:

PŘEDBĚŽNÁ CENA V ROCE 2014

Úroveň předání	Předběžná cena Kč/GJ
Ze zdroje nad 10 MW	
Dodávka ÚT a TUV připravovaná v objektu	
Centrální příprava TUV	

VÝSLEDNÁ CENA V ROCE 2014

Úroveň předání	Předběžná cena Kč/GJ
Ze zdroje nad 10 MW	
Dodávka ÚT a TUV připravovaná v objektu	
Centrální příprava TUV	

V případě aplikace ustanovení bodu (2.2) cenového rozhodnutí, a tedy při kalkulaci ceny tepelné energie pro jednotlivé úrovně předání samostatně v roce 2014, by pak účastník řízení, dle svého vyjádření, došel k těmto cenám tepelné energie:

PŘEDBĚŽNÁ CENA V ROCE 2014

Úroveň předání	Předběžná cena Kč/GJ
Ze zdroje nad 10 MW	
Dodávka ÚT a TUV připravovaná v objektu	
Centrální příprava TUV	

VÝSLEDNÁ CENA V ROCE 2014

Úroveň předání	Předběžná cena Kč/GJ
Ze zdroje nad 10 MW	
Dodávka ÚT a TUV připravovaná v objektu	
Centrální příprava TUV	

Dle účastníka řízení je zjevné, že jak předběžná, tak i výsledná cena tepelné energie pro jednotlivé úrovně předání vypočtené postupem dle doporučení Státní energetické inspekce se nijak podstatně neliší od cen, ke kterým by účastník došel, pokud by výpočet realizoval v souladu s cenovým rozhodnutím.

Účastník řízení se domnívá, že smyslem cenové regulace v oblasti teplotnictví je zajistit koncovým uživatelům co nejnižší cenu s ohledem na monopolní postavení poskytovatelů tepelné energie v daných lokalitách, proto nemůže být účastník řízení sankcionován za to, že cena za jím poskytovanou tepelnou energii zcela odpovídá cenové regulaci, byť při jejím výpočtu účastník použil částečně odlišný postup od cenového rozhodnutí, když skutečně nemohl koncového zákazníka nikterak poškodit a v konečném důsledku také nepoškodil.

Na základě těchto skutečností se účastník řízení domnívá, že nebyla naplněna materiální stránka posuzovaného správního deliktu.

K uplatněným nákladům v roce 2014 účastník řízení uvedl, že v rozhodnutí ze dne 9. listopadu 2015, č. j. 04072-19/2015-ERU, jenž potvrdil právní názor, že pokud není oprávněnost či neoprávněnost konkrétního nákladu řešena explicitně v příloze č. 1 cenového rozhodnutí, je třeba takový náklad posuzovat z hlediska kritérií obsažených v ustanovení § 2 odst. 7 písm. a) zákona o cenách a v bodě (1.2) cenového rozhodnutí. Předsedkyně Úřadu uvedla, že „*vůči nákladům, jež v této příloze uvedeny nejsou (pozn. – myšlena je příloha č. 1*

cenového rozhodnutí), je potřeba jejich přípustnost posuzovat na základě pravidla obecného, vycházejíc z ust. § 2 odst. 7 písm. a) zákona o cenách“.

Z výše uvedeného dle účastníka řízení vyplývá, že je nutné posuzovat, zda konkrétní náklady:

- i) vychází z účetnictví účastníka řízení tvořeného v souladu s Českými účetními standardy podle zvláštního právního předpisu;
- ii) nezbytně souvisí s výrobou anebo rozvodem tepelné energie v kalendářním roce;
- iii) představují náklady pořízení odpovídajícího množství přímého materiálu, ostatní osobní náklady, technologicky nezbytné ostatní přímé a nepřímé náklady a náklady oběhu.

Dle rozhodnutí je Úřad v rámci posuzování oprávněnosti vynaložených nákladů povinen „(...) provést úvahu, do jaké míry vynaložení těchto nákladů skutečně souvisí s výkonem podnikatelské činnosti, případně zda se jedná o náklady, které jsou vzhledem k podnikatelské činnosti konkrétního subjektu nepřiměřené nebo vůbec nemohou přinést požadovaný efekt, který je cílem jejich vynaložení“.

Účastník řízení z uvedeného rozhodnutí dospěl k závěru, že vynaložené náklady je třeba posuzovat s ohledem na jejich způsobilost přinést požadovaný efekt, tedy udržet stávající zákazníky, resp. získat účastníkovi řízení zákazníky nové, a to právě za přispění předmětných vynaložených nákladů.

Účastník řízení opět odkázal na výše uvedené rozhodnutí, kdy předsedkyně Úřadu uvedla, že:

„U jednotlivých nákladů na reklamu či propagaci je pak nutno posoudit především, zda se jedná o náklad:

- i) *související s činností držitele licence či nikoli;*
- ii) *který je ke své výši přiměřený hospodářským výsledkům účastníka řízení z licencované činnosti a jeho hospodářskému záměru;*
- iii) *přispívající k navýšení či uchování počtu odběratelů;*
- iv) *přiměřený a účelný ve vztahu k cíli jeho vynaložení;*
- v) *zaměřený na široký okruh adresátů a nejedná se například o smlouvu o reklamní činnosti zastírající jiný právní vztah (např. sponzoring);*
- vi) *kdy reklamní prostředek nepůsobí mimo reálný dosah poskytování služeb účastníka řízení, mimo lokality, kde se vyskytují současní či potencionální zákazníci účastníka řízení.*

U nákladů na propagaci je pak nutné nad rámec shora uvedeného posoudit:

- i) *zda se jedná skutečně o propagační předmět a nikoliv o náklad za reprezentaci ve formě daru ve smyslu § 25 odst. 1 písm. t) zákona 586/1992, o daních z příjmu, ve znění pozdějších předpisů,*

- ii) *komu byl tento propagační předmět distribuován, zda nesloužil pouze pro vnitřní potřebu účastníka řízení.*“

Dle vyjádření účastníka řízení je správní orgán povinen u každého jednotlivého nákladu na reklamu či propagaci posoudit všechna výše uvedená kritéria, a teprve až po jejich zhodnocení ve vztahu k okolnostem vynaložení příslušného nákladu zhodnotit oprávněnost tohoto nákladu. Správní orgán je povinen tedy vždy bez ohledu na to, zda je či není daný typ nákladu explicitně stanoven v cenovém rozhodnutí nejen tvrdit, ale i prokázat, že daný náklad je v daném případě neoprávněný, případně zda se jedná o náklad, který je vzhledem k podnikatelské činnosti účastníka nepřiměřený, nebo není vůbec způsobilý přinést požadovaný efekt, který je cílem jeho vynaložení.

Účastník řízení se podrobně vyjádřil k jednotlivým nákladům, které uplatnil v roce 2014 v ceně tepelné energie, jak je uvedeno dále.

K nákladu na zajištění umístění reklamy (Slezský fotbalový klub Opava a.s.) účastník řízení uvedl, že na uvedenou reklamu a propagaci byly uzavřené Smlouvy o poskytování reklamních služeb vztahující se na provádění reklamy a propagace umístění loga účastníka řízení na fotbalovém hřišti klubu Slezský fotbalový klub Opava a.s. a dále na dresech tohoto fotbalového klubu. Reklama byla tedy umístěna na viditelném místě mezi hrací plochou a hledištěm a dále též na dresech fotbalového klubu.

Dle účastníka řízení z textu reklamy na dresech fotbalového klubu a na viditelné reklamní tabuli o velikosti 100x600 cm s názvem „OPATHERM a.s.“ jednoznačně vyplýval charakter služeb poskytovaných účastníkem, přičemž tato reklama byla určena všem návštěvníkům bez omezení a spočívala v propagaci poskytování služeb v oblasti tepelné energie. K dosažení požadovaného výsledku u širokého okruhu adresátů docházelo při prokazatelné návštěvnosti fotbalových utkání na hřišti klubu Slezský fotbalový klub Opava a.s. Tento účinek byl umocněn odvysíláním některých zápasů v přímém přenosu v rámci televizního vysílání.

Účastník řízení taktéž zdůraznil, že tento náklad byl z jeho strany od počátku vynaložen s úmyslem oslovení potenciálních nových zákazníků, resp. zvýšení povědomí o existenci účastníka řízení v dané cenové lokalitě a jeho službách.

Dle účastníka řízení se správní orgán nikterak nezabýval tím, jakou konkrétní podobu mělo umístění reklamy na fotbalovém hřišti klubu Slezský fotbalový klub Opava a.s. a dále na dresech tohoto fotbalového klubu, bez čehož není rozhodně možné činit žádné relevantní závěry o neoprávněnosti tohoto nákladu v rámci jeho uplatnění účastníkem řízení v ceně tepelné energie v roce 2014.

Účastník řízení dále považuje náklad na penzijní připojištění zaměstnanců za zcela oprávněný, kdy tento náklad dlouhodobě snižuje ceny tepelné energie v dané cenové lokalitě. Prostřednictvím tohoto benefitu udržuje účastník řízení konkurenceschopné podmínky odměňování proto, aby si udržel dostatek kvalifikovaných zaměstnanců, kteří zajišťují řádné dodávky tepelné energie jeho zákazníkům. V případě navýšení mzdy svým zaměstnancům, kdy tyto mzdy rozhodně představují oprávněný náklad, by se promítly mzdové náklady do konečné ceny tepelné energie mnohem razantněji.

Účastník řízení v rámci svého podání navrhl nařízení ústního jednání.

Účastník řízení dále přílohou svého vyjádření předložil i) výkaz zisku a ztrát za období od 1. října 2014 do 30. září 2015 a dále za období od 1. října 2015 do 30. září 2016, ii) výkaz zisku a ztrát aktuální k 30. květnu 2017 a iii) výkaz zisku a ztrát aktuální k 3. květnu 2017 s porovnáním v odpovídajícím období předchozího roku:

- z výkazu zisku a ztrát vyplývá, že provozní výsledek hospodaření od 1. října 2014 do 30. září 2015 byl ve výši [REDACTED] Kč, výsledek hospodaření před zdaněním ve výši [REDACTED] Kč a dále provozní výsledek hospodaření za období 1. října 2015 do 30. září 2016 byl ve výši [REDACTED] Kč a výsledek hospodaření před zdaněním ve výši [REDACTED] Kč,
- z výkazu zisku a ztrát k 30. květnu 2017 vyplývá, že provozní výsledek hospodaření byl ve výši [REDACTED] Kč a výsledek hospodaření před zdaněním ve výši [REDACTED] Kč.
- z výkazu zisku a ztrát aktuálního k 3. květnu 2017 s porovnáním v odpovídajícím období předchozího roku vyplývá, že provozní výsledek hospodaření byl v minulém účetním období ve výši [REDACTED] Kč, a výsledek hospodaření před zdaněním ve výši [REDACTED] Kč a dále za stávající období k 3. květnu 2017 byl provozní výsledek hospodaření ve výši [REDACTED] Kč a výsledek hospodaření před zdaněním ve výši [REDACTED] Kč.

K hospodářskému výsledku k 30. květnu 2017 účastník řízení sdělil, že používá měsíční fakturaci odebrané tepelné energie dle skutečného množství a předběžné ceny. Z toho důvodu je hospodářský výsledek zkreslen tím, že jsou v něm obsaženy téměř kompletní tržby účastníka řízení (má fiskální rok od 1. října do 30. září, tedy v tomto období jsou obsaženy tržby za celou zimu 2016/2017), přičemž v tomto období nejsou zahrnuty jak náklady na údržbu, která bude probíhat v létě 2017, tak i fixní náklady, které jsou v letním období vyšší než tržby. Účastník nadto sdělil, že očekávaný provozní výsledek za aktuální období se tak pohybuje okolo [REDACTED] Kč.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona, a proto dne 12. října 2017 vydal rozhodnutí, č. j. 05650-8/2017-ERU (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým ve výroku I. uznal účastníka řízení vinným ze spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se dopustil tím, že předběžnou cenu tepelné energie nekalkuloval v roce 2014 v cenové lokalitě „[REDACTED]“ pro jednotlivé úrovně předání odděleně a nedodržel závazný postup při tvorbě a kalkulaci ceny tepelné energie. Výrokem II. uznal účastníka řízení vinným ze spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se dopustil tím, že výslednou cenu tepelné energie nekalkuloval v roce 2014 v cenové lokalitě „[REDACTED]“ pro jednotlivé úrovně předání odděleně, zahrnul do kalkulace neoprávněné náklady na reklamu u Slezského fotbalového klubu Opava a.s. a na penzijní připojištění celkem 53 zaměstnanců účastníka řízení, a nedodržel tak závazný postup při tvorbě a kalkulaci ceny tepelné energie a požadoval po odběratelích výslednou cenu tepelné energie, jejíž výše nebo kalkulace nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen. Zároveň mu správní orgán prvního stupně uložil opatření k nápravě spočívající ve vytvoření opravné kalkulace výsledné ceny tepelné energie pro rok 2014, tak aby v ní nebyly zahrnuty neoprávněné náklady v celkové výši 2 660 862 Kč bez DPH, a provedení opravného

vyúčtování výsledné ceny tepelné energie s odběrateli. Za toto jednání uložil správní orgán prvního stupně účastníku řízení úhrnou pokutu ve výši 2 800 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno téhož dne.

IV. Rozklad účastníka řízení, řízení o rozkladu (na II. stupni)

Dne 26. října 2017 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení prostřednictvím právního zástupce, označený jako „*Rozklad proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 12. 10. 2017, sp. zn. OSR-05650/2017-ERU, č. j. 05650-8/2017-ERU*“ ve kterém uvedl, že Úřad procesně pochybil, pokud pro nadbytečnost nenařídil k žádosti účastníka řízení ústní jednání. Dle účastníka řízení je závěr Úřadu ohledně dostatečnosti písemných podkladů pro zjištění skutkového stavu pro svou obecnost nepřezkoumatelný. Dle účastníka řízení o nařízení ústního jednání žádal z důvodu, aby mohl pracovníkům správního orgánu vysvětlit veškeré náklady uplatněné v ceně tepelné energie, vyjádřit se k veškerým důkazům obsaženým ve správním spise ohledně těchto nákladů, a dále, aby mohl vysvětlit důvod svého postupu při výpočtu předběžné a výsledné ceny tepelné energie, jakož i to, že tímto postupem nedošlo k poškození žádného ze zákazníků účastníka řízení. Dále se chtěl účastník řízení vyjádřit ke všem důkazům obsaženým ve správním spise stran výpočtu předběžné a výsledné ceny tepelné energie. K tomu argumentoval rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 3. dubna 2012. sp. zn. 7 As 54/2010 a nálezem Ústavního soudu ze dne 29. července 2013, sp. zn. I. ÚS 671/13.

K věcné stránce účastník řízení namítal shodně s vyjádřením k podkladům napadeného rozhodnutí ohledně vytýkané nezákonné kalkulace předběžné a výsledné ceny tepelné energie, že postupoval v souladu s doporučeními Státní energetické inspekce, jakmile byl vyrozuměn o vadnosti takového postupu, neprodleně tento napravil, když došel v podstatě k totožným cenám podle řádného postupu, tudíž nedošlo k poškození žádného z jeho koncových zákazníků. Účastník řízení také namítl, že prvostupňový orgán dostatečně neposoudil, zda dané konkrétní jednání naplňuje formální znaky správního deliktu (přestupku) z hlediska naplnění jeho materiální stránky. Dále účastník řízení namítl, že v souladu s metodikou a dosavadní rozhodovací praxí Úřadu je třeba jím vynaložené náklady na reklamu a penzijní připojištění zaměstnanců posuzovat s ohledem na jejich způsobilost přinést požadovaný efekt, tj. udržet stávající zákazníky, resp. získat účastníkovi řízení zákazníky nové. V tomto ohledu jsou účastníkem řízení vynaložené náklady na reklamu a propagaci formou umístění loga účastníka řízení na fotbalovém hřišti a dresech sportovního klubu Slezský fotbalový club Opava a.s. zcela standardním marketingovým nákladem, vynaloženým za účelem jeho zviditelnění a posílení identifikace jako lokálního dodavatele tepla. Obdobně má účastník řízení příspěvek na penzijní připojištění zaměstnanců za benefit, který je daňově uznatelným nákladem, jehož účelem je zajištění konkurenceschopných zaměstnaneckých podmínek, a který je součástí jeho mzdové politiky jakožto zaměstnavatele, neboť vyvažuje ujednanou výši mezd jeho jednotlivých zaměstnanců a slouží tak ke stabilizaci kvalifikované pracovní síly nezbytné k poskytování služeb pro zákazníky účastníka řízení. Účastník řízení také poukázal na okolnost, že pokud by místo poskytnutí příspěvku na penzijní připojištění navýšil zaměstnancům mzdy, promítly by se mzdové náklady do konečných cen tepla mnohem razantněji.

Účastník řízení navrhoval, aby Rada napadené rozhodnutí v celém rozsahu zrušila a řízení ve věci zastavila, popř. aby napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila k novému projednání.

Úřad vyhodnotil výše uvedené podání účastníka řízení v souladu s ust. § 37 odst. 1 správního řádu dle svého obsahu jako rozklad proti napadenému rozhodnutí.

Po posouzení rozkladem napadeného rozhodnutí Rada, jako nadřízený správní orgán Úřadu, konstatovala, že napadené rozhodnutí bylo založeno na nesprávném, resp. nedostatečném právním hodnocení podmínek věcného usměrňování cen tepelné energie dle cenového rozhodnutí č. 2/2013 a proto napadené rozhodnutí zrušila a vrátila k novému projednání. Rozhodnutí bylo účastníkovi řízení doručeno dne 25. července 2018.

V rozhodnutí o rozkladu se Rada nejprve zabývala otázkou, zda mělo být v řízení nařízeno ústní jednání, a ztotožnila se se závěrem prvostupňového orgánu, že nikoli. Prvostupňový orgán vyšel z priority písemné formy úkonů v rámci správního řízení a vyhodnotil přílehlavě k obsahu spisu a absenci výslechu svědků a dalších účastníků, že ústní jednání není pro naplnění účelu řízení ani k uplatnění práv účastníka nezbytné. Vzhledem k tomu, že v tomto řízení je zásadním podkladem protokol o kontrole, nebylo třeba provádět dokazování tímto protokolem (viz. § 51 odst. 4 správního řádu). S ohledem na to, že součástí relevantních podkladů nejsou ani listiny předkládané jinými osobami či státními orgány, u nichž by bylo třeba postupovat dle § 53 správního řádu, má Rada za to, že účastník řízení zastoupený ve správním řízení advokátem, mohl podávat vysvětlení, vyjadřovat se k důkazům a argumentovat zcela plnohodnotně písemnou formou. K vyjádření účastníka řízení, že na ústním jednání chtěl prvostupňovému správnímu orgánu především vysvětlit svůj postup, Rada sdělila, že to není primárním smyslem ústního jednání, jelikož své stanovisko vyjádřil účastník řízení ve svých podáních.

Skutkové a právní závěry prvostupňového orgánu ohledně vytýkané nezákonné kalkulace předběžné a výsledné ceny tepelné energie má Rada za dostatečně podložené, správné a přílehlavé. Účastník řízení zjevně nebyl v dobré víře, pokud předpokládal správnost a aktuálnost postupu ohledně rozúčtování cen tepelné energie pro jednotlivé úrovně předání doporučeného Státní energetickou inspekcí v rámci školení, které proběhlo v prosinci roku 2000. Doporučení Státní energetické inspekce nepředstavuje pramen práva, přičemž účastníkovi řízení muselo být známo množství cenových rozhodnutí vydaných od roku 2000. Povinností účastníka řízení jako držitele licence na výrobu a distribuci tepelné energie bylo znát a dodržovat své zákonné povinnosti, tedy i znát a dodržet závazný postup při tvorbě a kalkulaci ceny tepelné energie daný cenovým rozhodnutím.

Rada nad odůvodnění prvostupňového orgánu pouze dodává, že důvody škodlivosti postupu účastníka řízení při kalkulaci cen tepelné energie nelze redukovat jen na existenci a výši neoprávněného majetkového prospěchu, která ani není nutným znakem skutkové podstaty vytýkaného správního deliktu, jak je ostatně uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale škodlivým je zde i narušení chráněného zájmu na zajištění řádného vyúčtování každému jednotlivému odběrateli tepelné energie.

V daném případě nebyl a nemohl být prokázán žádný neoprávněný majetkový prospěch na straně účastníka řízení, neboť tento prakticky pouze rozpočítal příslušné náklady a zisk ve výši [REDAKCE] Kč na dodání příslušného množství tepelné energie [REDAKCE] GJ mezi dvě úrovně předání „dodávka na patu objektu“ a „TUV při centrální příprava“ podle množství tepelné energie dodaného pro tyto odlišné úrovně předání, tj. [REDAKCE] GJ, resp. [REDAKCE] GJ, a koeficientu zohledňujícího specifika centrálního ohřevu v hodnotě [REDAKCE]. Účastník řízení však tímto způsobem kalkulace ceny tepelné energie odepřel konkrétnímu odběrateli na jedné z těchto dvou uvedených úrovní předání reálnou možnost jejího ověření,

neboť výsledné ceny tepelné energie pro tyto úrovně předání byly při daných objemech dodané tepelné energie určeny právě hodnotou výše uvedeného koeficientu a způsob jejího výpočtu přitom nebyl účastníkem řízení blíže specifikován ani dodán. Jinými slovy, odběratelé na předemných dvou úrovních předání mohli být vzájemně, tj. odběratelé na jedné úrovni předání vůči odběratelům na druhé úrovni předání, neoprávněně zvýhodnění či znevýhodnění, a to díky absenci řádné kalkulace ceny tepelné energie odděleně pro každou z těchto úrovní předání, kterou měl za povinnost provést účastník řízení. Škodlivost takového stavu, a tedy i naplnění materiální stránky vytykaného správního deliktu, jsou tedy zřejmé.

Rada se však neztotožnila s právním hodnocením ani skutkovými závěry prvostupňového orgánu ohledně nákladů na reklamu a propagaci účastníka řízení u Slezského fotbalového klubu Opava, a.s.

Dle Rady prvostupňový orgán sice po právní stránce správně uzavřel, že uvedené náklady nelze podřadit pod výdaje na reprezentaci, a je třeba posoudit jejich ekonomickou oprávněnost ve smyslu ust. bodu (1.2) cenového rozhodnutí a ust. § 2 odst. 7 zákona o cenách, a to v souladu s rozhodovací praxí Energetického regulačního úřadu především ve vztahu k jednotlivým konkretizovaným aspektům jejich vynaložení, avšak dospěl k nedostatečným, resp. nesprávným závěrům, že šlo v daném případě pouze o zastřený sponzoring bez informativního působení na potenciálního zákazníka, navíc zaměřený na úzký okruh adresátů, a tedy o náklady nepřiměřené a neúčelné. Na základě těchto závěrů přitom opřel své hodnocení ekonomické neoprávněnosti příslušných nákladů.

Z podkladů rozhodnutí, konkrétně Smlouvy o poskytování reklamních služeb ze dne 24. února 2009, obdobně i z navazující Smlouvy o poskytování reklamních služeb z 1. října 2014, je patrný jak předmět smlouvy, tj. úplatné poskytnutí reklamních služeb, tak i jejich dostatečně podrobná specifikace, tj. umístění loga na přední straně dresu, loga a firmy na 2 ks pevných reklamních panelů pod ukazatelem skóre a času, v tiskovém středisku a ve V.I.P. místnosti na hlavní straně oficiálního internetového serveru s propojením na webové stránky účastníka řízení. V uvedených smlouvách je ujednáno i odborné zpracování návrhů na realizaci reklamních služeb, jejich připomínkování a konečné schválení objednatelům reklamy. Vzhledem k uvedenému, je dle Rady právní závěr prvostupňového orgánu zjevně nepřiléhavý dané věci. Dle Rady prvostupňový orgán řádně nevyhodnotil, že účastník řízení získal za úplatu reklamní plochu k uveřejnění svého loga obsahujícího schematické zobrazení oběhu teplotosné látky či tepelné energie a firmy účastníka řízení včetně informace o její právní formě a příslušnosti ke skupině MVV Energie CZ, ani to, že předmětná smlouva má dlouhodobý charakter a že poskytovatelem reklamních služeb je významný místní fotbalový klub, jehož základna příznivců je koncentrována právě v místě dané cenové lokality „[redacted]“. Závěr rozhodnutí, že náklady na reklamu jsou neoprávněně proto, že vynaložené plnění nemělo reklamní působení, nebylo dle Rady samo o sobě dostačující a odpovídající případu.

Dle Rady závěry prvostupňového orgánu byly spíše teoretické, než aby vycházely z posouzení konkrétního případu. Je potřeba aby prvostupňový orgán v rámci nového projednání věci vyhodnotil okolnost, že dle předmětných smluv o poskytování reklamních služeb byla nikoli nepodstatná část reklamních služeb poskytována společnosti MVV Energie CZ a.s. (umístění loga na přední straně dresu a umístění loga společně s logem účastníka řízení v ostatních případech reklamy v období do 30. září 2014), tedy zjevně nikoli na podporu licencované činnosti účastníka řízení. Výsledkem takového posouzení by mělo být určení, v jakém podílu byly celkové vynaložené náklady na reklamu (tj. 2 500 000 Kč

bez DPH) uplatitelné ve vztahu k licencované činnosti účastníka řízení. Dle Rady částka 2 400 000 Kč bez DPH zjištěným skutečnostem zjevně neodpovídá. Dále je dle Rady potřeba vyhodnotit předmětnými smlouvami předpokládané a účastníkem řízení tvrzené šíření reklamy rovněž prostřednictvím televizních přenosů, zpravodajství a webových stránek klubu, tedy v širším okruhu příjemců reklamy než jen mezi návštěvníky fotbalových utkání.

Ohledně nákladů na příspěvek na penzijní připojištění zaměstnanců účastníka řízení se Rada ztotožnila s právním závěrem prvostupňového orgánu a to tak, že tento příspěvek není součástí mzdy, tedy ani mzdových nákladů, ale jde o zaměstnanecký benefit.

K námitkám účastníka řízení, že daňová uznatelnost nákladů na příspěvek na penzijní připojištění zaměstnanců je ve vztahu k ekonomické oprávněnosti nákladů v rámci cenové kalkulace ceny tepelné energie pouze nutnou podmínkou, avšak sama o sobě ekonomickou oprávněnost nezakládá. Předmětný zaměstnanecký benefit má již ze své povahy (smlouva o penzijním připojištění se státní účastí, fixní výše příspěvku, dlouhodobost) pro zaměstnance stabilizační charakter. To však nic nemění na tom, že takto vynaložené náklady musí splňovat kritéria ekonomické oprávněnosti ve vztahu k dané činnosti. Odůvodnění zahrnutí těchto nákladů do kalkulace ceny tepelné energie obecným odkazem na mzdovou politiku či snahu plošně stabilizovat stávající zaměstnance není dle Rady dostatečné. Rada ve vztahu k této otázce odkázala na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 A 93/2014-80, v němž soud mimo jiné uvedl ve srovnatelné situaci ohledně nákladů na příspěvky zaměstnancům na životní pojištění, že *„základním charakterem mzdy je poskytování tohoto plnění za vykonanou práci, přičemž její výše může být odvozena, jak od množství odpracovaného času tak rovněž od vykonání zadaných pracovních úkolů. Celkové odměňování zaměstnanců však nesestává pouze z odměny za vykonanou práci (mzdy), ale rovněž z odměny, která má povahu zaměstnanecké výhody (benefitu) a je poskytována v souvislosti se zaměstnáním, nikoli však výlučně za práci. Zaměstnanecké výhody plní z právního hlediska na rozdíl od mzdy stabilizační či věrnostní povahu a lze je považovat za nadstandardní pracovní či mimopracovní podmínky a plnění, k jejichž vytváření a poskytování zaměstnavatel přistupuje dobrovolně nad rámec své zákonné povinnosti. Dále soud konstatoval, že „co se týká žalobcem poskytovaného příspěvku na životní pojištění, lze toto bezpochyby podřadit právě pod nemzdová plnění, tj. zaměstnanecký benefit, neboť příspěvek na životní pojištění není závislý přímo na zaměstnancem vykonané práci, ale je poskytován pouze v souvislosti se zaměstnáním. Pokud žalobce argumentuje tím, že příspěvek na životní pojištění představuje naturální část mzdy, není ani tento názor správný“*. S ohledem na takto vyslovené názory se Rada v této části ztotožnila se závěry prvostupňového správního orgánu.

V závěru rozhodnutí o rozkladu bylo uvedeno, že napadené rozhodnutí bylo založeno na nesprávném, resp. nedostatečném právním hodnocení podmínek věcného usměrňování cen tepelné energie dle cenového rozhodnutí č. 2/2013, proto rozhodla o zrušení tohoto rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání. Rada neshledala pochybení ohledně nákladů na příspěvky zaměstnancům, nicméně jelikož pokuta byla uložena ve výši získaného neoprávněného majetkového prospěchu za všechna porušení cenových předpisů dohromady, stejně jako se i Výrok II. ohledně nápravného opatření týká cenové kalkulace jako celku, je nutno napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit k novému projednání, neboť v případě potvrzení výroku pouze ohledně nákladů na příspěvky zaměstnancům by nebyla uložena sankce ani nápravné opatření.

V. Nové projednání věci správním orgánem I. stupně po vrácení

Dne 10. září 2018 bylo správnímu orgánu doručeno podání zástupce účastníka řízení označené jako „*Vyjádření účastníka před opětovným projednáním a rozhodnutím ve věci v rámci prvoinstančního řízení*“, č. j. 05650-14/201-ERU z téhož dne, v němž uvedl nad rámec již dříve uvedených skutečností následující.

K výši nákladu na reklamu uvedl, že v rámci reklamy bylo sice vedle loga účastníka uvedeno i logo společnosti MVV Energie, nicméně toto logo bylo uvedeno v menších rozměrech pouze jako dodatečná a upřesňující informace o příslušnosti účastníka řízení ke skupině MVV Energie CZ, kde je společnost MVV Energie mateřskou společností. Účastník řízení uvádí, že uvedení loga společnosti MVV Energie v rámci předmětné reklamy mělo účel pouze splnění zákonné povinnosti, kdy povinnost k uveřejnění tohoto údaje vyplývá pro účastníka řízení přímo z ustanovení § 19 odst. 3 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích ve znění pozdějších předpisů, kdy dle citovaného ustanovení jsou členové koncernu informace o jeho existenci povinni „*bez zbytečného odkladu uveřejnit na svých internetových stránkách*“. Účastník řízení pak z opatrnosti v rámci možného extenzivního výkladu této zákonné povinnosti záměrně uvádí informaci o jeho členství v koncernu i v rámci veškerých reklamních sdělení o osobě účastníka. Účelem uveřejnění tohoto loga bylo tedy pouze naplnění výše uvedené zákonné povinnosti a nikoli propagace MVV Energie, která by v cenové lokalitě „[REDAKCE]“ navíc postrádala jakýkoliv smysl, když tato společnost v této cenové lokalitě sama žádné služby v oblasti teplárenství a energetiky neposkytuje.

Správní orgán s ohledem na dosavadní průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 téhož zákona.

I přesto, že správní orgán v rámci nového projednání věci do spisu nedoplňoval žádné nové podklady, vyzval opětovně účastníka řízení ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Dne 9. ledna 2019 bylo zástupci účastníka řízení zasláno vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, č. j. 05650-15/2017-ERU.

Dne 14. ledna 2019 bylo po předchozí domluvě umožněno účastníku řízení nahlížení do spisu.

Dne 16. ledna 2019 bylo Úřadu doručeno podání zástupce účastníka řízení označené jako „*Vyjádření účastníka ohledně jeho majetkových poměrů a odkaz na vyjádření před opětovným projednáním a rozhodnutím ve věci v rámci prvoinstančního řízení ze dne 10. září 2018*“. V tomto zástupce účastníka řízení zejména uvedl, že správní orgán je povinen přihlídnout k jeho aktuálním závazkům v podobě úvěru poskytnutého společností UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. na základě úvěrové smlouvy, kdy nesplacená část úvěru ke konci roku 2018 činila částku ve výši [REDAKCE] Kč, dále je účastník řízení povinen s ohledem na příslušnou legislativu ohledně ochrany životního prostředí vynaložit významné investice na úpravu svých provozů, kdy v následujících 5 letech bude muset vynaložit částku ve výši přesahující [REDAKCE] Kč.

V tomto ohledu může mít výše uložené pokuty nepříznivý až likvidační vliv na účastníka řízení, neboť ten, v případě, že bude nucen uhradit vyšší pokutu, nebude schopen realizovat všechny plánované investice a provoz teplárenských zařízení bude ohrožen. Což by ve výsledku mohlo mít negativní dopad i na zákazníky účastníka řízení, kterým zajišťuje dodávky tepelné energie.

VI. Popis skutkového stavu

Účastník řízení podniká na území města Opavy a je držitelem licence na výrobu tepelné energie č. 310103171 a licence na rozvod tepelné energie č. 320103170, v obou případech se zahájením výkonu licencované činnosti od 21. května 2002.

Účastník řízení dále podniká na území města Opavy na základě uděleného koncesovaného živnostenského oprávnění na „Výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“.

Cenová lokalita „[REDAKCE]“ v roce 2014 zahrnovala celkem 42 licencovaných zdrojů tepelné energie s celkovým instalovaným tepelným výkonem 110,502 MW, 14 nelicencovaných (domovních) zdrojů tepelné energie a rozvodná tepelná zařízení s celkovou přenosovou kapacitou 85,1 MWt.

V licenci na výrobu tepelné energie č. 310103171 platné v roce 2014, a v technickém výkaze za rok 2014, bylo pro cenovou lokalitu „[REDAKCE]“ evidováno [REDAKCE] provozoven, přičemž jedna provozovna byla evidována pouze do května 2014.

V licenci na rozvod tepelné energie č. 320103170 platné v roce 2014, bylo pro cenovou lokalitu „[REDAKCE]“ evidováno [REDAKCE] vymezených území.

Sjednání, kalkulace a vyúčtování ceny tepelné energie

Účastník řízení uskutečňoval v roce 2014 v cenové lokalitě „[REDAKCE]“ dodávky tepelné energie do [REDAKCE] odběrných míst pro [REDAKCE] odběratelů tepelné energie na třech úrovních předání. Dle uzavřených smluv o dodávce tepelné energie s jednotlivými odběrateli sjednal, a jak z jednotlivých účetních dokladů (faktur) vyplývá, vyúčtoval účastník řízení v roce 2014 v cenové lokalitě „[REDAKCE]“ jednosložkovou výslednou cenu tepelné energie ve výši [REDAKCE] Kč/GJ bez DPH pro úroveň předání tepelné energie „ze zdroje nad 10 MW“, ve výši [REDAKCE] Kč/GJ bez DPH pro úroveň předání tepelné energie „TUV při centrální přípravě“ a ve výši [REDAKCE] Kč/GJ bez DPH pro úroveň předání tepelné energie „ÚT na patě a TUV připravovaná v objektu“.

Účastník řízení v roce 2014 dosáhl při prodeji tepelné energie v cenové lokalitě „[REDAKCE]“ tržby ve výši [REDAKCE] Kč za prodej tepelné energie celkem ve výši [REDAKCE] GJ.

Účastník řízení v průběhu kontroly předložil souhrnnou kalkulaci **předběžné** ceny tepelné energie pro rok 2014 a kalkulace předběžné ceny tepelné energie pro úroveň předání „dodávka na patu objektu“ a pro úroveň předání „ze zdroje nad 10 MW“. Předložená kalkulace předběžné ceny tepelné energie pro rok 2014, vztahující se k cenové lokalitě „[REDAKCE]“, je uvedena v Tabulce č. 1:

Tabulka č. 1: Předložená kalkulace předběžné ceny tepelné energie pro cenovou lokalitu „XXXXXXXXXX“ pro rok 2014

Položky kalkulační	CELKEM		CL Opava, dodávka na patu objektu		CL Opava ze zdroje nad 10 MW	
	Výše položky		Výše položky		Výše položky	
	Kč	Kč/GJ	Kč	Kč/GJ	Kč	Kč/GJ
Proměnné náklady (Kč)	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Palivo	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Nákup tepelné energie	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Elektrická energie	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Technologická voda	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Ostatní proměnné náklady	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Stálé náklady (Kč)	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Mzdy a zákonné pojištění	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Opravy a údržba	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Odpisy	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Nájem	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Finanční leasing	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Zákonné rezervy	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Výrobní režie	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Správní režie	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Úroky	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Ostatní stálé náklady	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Zisk (Kč)	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Stálé náklady a zisk celkem	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Celkem náklady a zisk (Kč)	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Množství tepelné energie (GJ)	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Cena bez DPH Kč/GJ	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Cena včetně DPH Kč/GJ	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX

Dále účastník řízení v průběhu kontroly předložil souhrnnou kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2014 a kalkulaci výsledné ceny tepelné energie pro úroveň předání „dodávka na patu objektu“ a pro úroveň předání „ze zdroje nad 10 MW“. Předložená kalkulace výsledné ceny tepelné energie za rok 2014, vztahující se k cenové lokalitě „XXXXXXXXXX“, je uvedena v Tabulce č. 2:

Tabulka č. 2: Předložená kalkulace výsledné ceny tepelné energie pro cenovou lokalitu „XXXXXXXXXX“ za rok 2014

Položky kalkulační	CELKEM		CL Opava, dodávka na patu objektu		CL Opava ze zdroje nad 10 MW	
	Výše položky		Výše položky		Výše položky	
	Kč	Kč/GJ	Kč	Kč/GJ	Kč	Kč/GJ
Proměnné náklady (Kč)	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Palivo	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Nákup tepelné energie	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX
Elektrická energie	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX	XXXXXXXXXX	XXXXXX

Technologická voda	■	■	■	■	■	■
Ostatní proměnné náklady	■	■	■	■	■	■
Stálé náklady (Kč)	■	■	■	■	■	■
Mzdy a zákonné pojištění	■	■	■	■	■	■
Opravy a údržba	■	■	■	■	■	■
Odpisy	■	■	■	■	■	■
Nájem	■	■	■	■	■	■
Finanční leasing	■	■	■	■	■	■
Zákonné rezervy	■	■	■	■	■	■
Výrobní režie	■	■	■	■	■	■
Správní režie	■	■	■	■	■	■
Úroky	■	■	■	■	■	■
Ostatní stálé náklady	■	■	■	■	■	■
Zisk (Kč)	■	■	■	■	■	■
Stálé náklady a zisk celkem	■	■	■	■	■	■
CELKEM náklady a zisk (Kč)	■	■	■	■	■	■
Množství tepelné energie (GJ)	■	■	■	■	■	■
Cena bez DPH Kč/GJ	■	■	■	■	■	■
Cena včetně DPH Kč/GJ	■	■	■	■	■	■

Na základě uzavřených smluv o dodávce tepelné energie a z jednotlivých účetních dokladů (faktur) za vyúčtování tepelné energie v roce 2014 bylo zjištěno, že účastník řízení v cenové lokalitě „■“ sjednal předběžnou cenu tepelné energie, a tak odběratelům tepelné energie vystavoval měsíční fakturaci odebraného množství tepelné energie za sjednanou předběžnou cenu tepelné energie a po ukončení kalendářního roku prováděl vyúčtování tepelné energie za cenu výslednou.

Ve skutečnosti, však účastník řízení požadoval a odběratelům tepelné energie vyúčtoval tři rozdílné ceny tepelné energie, vztahující se ke třem úrovním předání.

Ke kalkulaci **předběžné** ceny tepelné energie pro úroveň předání tepelné energie „dodávka na patu objektu“ (viz Tabulka č. 1), předložil účastník řízení dvě uplatňované předběžné ceny tepelné energie (stanovené výpočtem), včetně množství tepelné energie vztahující se k těmto cenám, což dokládá následující Tabulka č. 3.

Tabulka č. 3: Uplatňované předběžné ceny tepelné energie stanovené výpočtem z úrovně předání tepelné energie „dodávka na patu objektu“

Úroveň předání tepelné energie	Předběžná cena tepelné energie (Kč/GJ bez DPH)	Množství tepelné energie (GJ)
„ÚT na patě a TUV připravovaná v objektu“	■	■
„TUV při centrální přípravě“	■	■

Ke kalkulaci **výsledné** ceny tepelné energie pro úroveň předání tepelné energie „dodávka na patu objektu“ (viz Tabulka č. 2), předložil účastník řízení také dvě uplatňované a vyúčtované výsledné ceny tepelné energie (stanovené výpočtem), včetně množství tepelné energie vztahující k těmto cenám, což dokládá následující Tabulka č. 4.

Tabulka č. 4: Uplatňovaná a vyúčtovaná výsledná cena tepelné energie stanovená výpočtem z úrovně předání tepelné energie „dodávka na patu objektu“

Úroveň předání tepelné energie	Výsledná cena tepelné energie (Kč/GJ bez DPH)	Množství tepelné energie (GJ)
„ÚT na patě a TUV připravovaná v objektu“	■	■
„TUV při centrální přípravě“	■	■

Následně byl účastník řízení vyzván k doložení přesného postupu propočtu stanovení takto uplatňované předběžné a výsledné ceny tepelné energie. Účastník řízení k tomuto sdělil, že neprovádí samostatnou kalkulaci ceny tepelné energie pro centrální ohřev teplé vody. Při stanovení ceny tepelné energie pro centrální ohřev teplé vody postupuje v souladu s doporučením Státní energetické inspekce, kdy se cena tepelné energie za tento ohřev sníží procentuálně podle předpokládaných ztrát v rozvodech. Dále účastník řízení uvedl, že při výpočtu vycházel ze zkušenosti, kterou má při přechodu ze čtyřtrubkového rozvodu na dvoutrubkový, a to ze zkušenosti, že spotřeba tepelné energie pro přípravu teplé vody klesla v průměru o ■ %.

Ke konkrétnímu postupu uvedl, že „Při předběžné ceně tepla se stanoví předpokládané množství prodaného tepla v kalkulovaném roce. K tomuto množství se stanoví celkové náklady a zisk. Při stanovení ceny tepla na patě domu a ceny tepla pro přípravu teplé vody se postupuje následovně:

$$CN + Zisk = (Q_{pata} * x) + (Q_{tuv} * k * x)$$

Kdy:

CN = Celkové náklady

Q_{pata} = množství tepelné energie dodaného a měřeného na vstupu do objektu

Q_{tuv} = množství tepelné energie pro centrální přípravu teplé vod

k = koeficient zohledňující specifika centrálního ohřevu

x = cena tepla dodaná a měřená na patě domu“.

Účastník řízení na základě výše uvedeného vypočetl předběžnou cenu tepelné energie pro rok 2014 pro úroveň předání „ÚT na patě a TUV připravovaná v objektu“ ve výši ■ Kč/GJ bez DPH. Tuto výši ceny následně vynásobil „koeficientem zohledňujícím specifika centrálního ohřevu“ (tedy výpočtem ■ Kč/GJ násobeno koeficientem ve výši ■) a tímto způsobem dospěl k předběžné ceně tepelné energie pro rok 2014 pro úroveň předání tepelné energie „TUV při centrální přípravě“ ■ Kč/GJ bez DPH. Účastník řízení postupoval stejným způsobem i při výpočtu výsledné ceny tepelné energie za rok 2014, která již po násobení koeficientem byla pro úroveň předání tepelné energie „ÚT na patě a TUV připravovaná v objektu“ ve výši ■ Kč/GJ bez DPH a pro úroveň předání tepelné energie „TUV při centrální přípravě“ ve výši ■ Kč/GJ bez DPH.

Oprávněnost nákladů v ceně tepelné energie

Účastník řízení má schváleno účetní období, které je odlišné od kalendářního roku, tzv. fiskální rok od 1. října běžného roku do 30. září roku následujícího.

a) režijní náklady

Účastník řízení zahrnul do kalkulace výsledné ceny tepelné energie za rok 2014 v cenové lokalitě „■“ v položce „Výrobní režie“ částku ve výši ■ Kč, tj. ■ Kč/GJ při kalkulovaném množství dodané tepelné energie v roce 2014 ve výši ■ GJ.

V položce „Správní režie“ zahrnul účastník řízení do kalkulace výsledné ceny tepelné energie za rok 2014 v cenové lokalitě „[redacted]“ částku ve výši [redacted] Kč, tj. [redacted] Kč/GJ při kalkulovaném množství dodané tepelné energie v roce 2014 ve výši [redacted] GJ.

- **Výrobní režie**

Režijní náklady do položky „Výrobní režie“ v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2014 byly mezi jednotlivé cenové lokality rozděleny způsobem, že základnou pro výpočet byl souhrn proměnných a stálých nákladů (kromě režijních nákladů) za veškeré dodávky tepelné energie, tak také souhrn za jednotlivé cenové lokality. Poměrem nákladů na jednotlivou cenovou lokalitu k celkovým nákladům za dodávky tepelné energie uskutečněné účastníkem řízení pak byla rozdělena výrobní režie mezi jednotlivé cenové lokality. Účastník řízení pro svá tepelná zařízení určil 2 cenové lokality, cenovou lokalitu „[redacted]“ a cenovou lokalitu „[redacted]“. Podíl celkové výše nákladů výrobní režie činí pro cenovou lokalitu „[redacted]“ [redacted] %.

- **Správní režie**

Režijní náklady do položky „Správní režie“ v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2014 byly mezi jednotlivé cenové lokality rozděleny způsobem, že základnou pro výpočet byl souhrn proměnných a stálých nákladů (kromě režijních nákladů) za veškeré dodávky tepelné energie za cenové lokality. Poměrem nákladů na jednotlivou cenovou lokalitu k celkovým nákladům za dodávky tepelné energie uskutečněné účastníkem řízení byly rozděleny společné náklady na správní režii. Tento podíl činí pro cenovou lokalitu „[redacted]“ [redacted] %.

b) náklady ve výrobní režii, správní režii a v ostatních stálých nákladech

Náklady uplatněné v položkách kalkulace výsledné ceny tepelné energie „Výrobní režie“ a „Správní režie“, vede účastník řízení na společných účtech pro jednotlivé cenové lokality. Náklady uplatněné v položce kalkulace výsledné ceny tepelné energie „Ostatní stálé náklady“ vede účastník řízení z části na společných účtech pro jednotlivé cenové lokality, tak i v jednom případě na samostatném účtu vztahujícím se pouze k příslušné cenové lokalitě. Náklady v položce „Ostatní stálé náklady“ zahrnuje účastník řízení do kalkulace výsledné ceny tepelné energie dle skutečně vynaloženého nákladu v příslušné cenové lokalitě a u nákladů v této položce neprovádí žádné dělení.

V rámci kontroly bylo dále zjištěno, že účastník řízení do položky kalkulace výsledné ceny tepelné energie „Výrobní režie“ a „Správní režie“ zahrnul v poměrné výši náklady evidované na následujících účtech:

Účet 516 601 Reklama, propagace

Společnost MVV Energie CZ a.s. uzavřela dne 24. února 2009 se společností Slezský fotbalový club Opava a.s. (dále též „SFC Opava“) smlouvu o poskytování reklamních služeb (dále jen „smlouva“). Na základě smlouvy pak byla uzavřena mezi společností MVV Energie CZ a.s. a účastníkem řízení Dohoda o spolupráci ze dne 25. února 2009 (dále jen „dohoda“). Předmětem dohody bylo poskytnutí reklamních služeb účastníku řízení, kdy mělo být logo účastníka řízení umístěno následovně:

- na přední straně dresu, a to na každé utkání hrané hráči „A“ mužstva mužů

- na fotbalovém stadiónu klubu SFC Opava, a to:
 - v jednom kusu pevného reklamního panelu pod ukazatelem skóre a času,
 - ve dvou kusech pevných reklamních panelů o rozměru 6 x 1 m u hrací plochy proti televizním kamerám,
- dále ve formě logotypu v zázemí stadionu a to:
 - v tiskovém středisku,
 - ve VIP místnosti,
- a dále na oficiálním internetovém serveru SFC Opava s propojením na stránky účastníka řízení.

Podle bodu 8.1 dohody, byla uzavřena na dobu určitou do 30. září 2018, přičemž podle bodu 8.7 pozbývala dohoda platnosti a účinnosti v případě ukončení, zániku nebo pozastavení účinnosti výše uvedené smlouvy. Plnění, které pro účastníka řízení vyplývalo z této dohody, byl účastník řízení povinen hradit opakovaně za každý rok, kdy se rokem rozumí období od 1. října do 30. září, který se shoduje s fiskálním rokem účastníka řízení.

Účastník řízení předložil k plnění výše uvedené dohody fakturu č. [REDAKCE], znějící na částku ve výši 2 400 000 Kč bez DPH, vystavenou dne 21. února 2014, proplacenou dne 28. února 2014.

Účastník řízení dle dohody uhradil v roce 2014 částku ve výši 2 400 000 Kč bez DPH společnosti MVV Energie CZ a.s., a to za období 1. října 2013 až 30. září 2014. Společnost MVV Energie CZ a.s. následně dle uzavřené smlouvy uhradila SFC Opava částku ve výši 2 500 000 Kč bez DPH.

Dále bylo v rámci kontroly zjištěno, že uzavřená dohoda byla ukončena písemnou dohodou mezi oběma stranami dne 30. září 2014, s nabytím účinnosti k tomuto dni, a to podle bodu č. 8.7 této dohody.

V návaznosti na to byla uzavřena dne [REDAKCE] nová smlouva o poskytování reklamních služeb, již mezi účastníkem řízení a SFC Opava (dále jen „smlouva č. 2“). Předmět smlouvy (přesné umístění loga) zůstal ve stejném rozsahu jako u uvedené předešlé dohody. Podle bodu č. 3.1 „CENA A PLATEBNÍ PODMÍNKY“ smlouvy č. 2, se účastník řízení zavázal za umístění loga uhradit opakovaně společnosti SFC Opava částku ve výši [REDAKCE] Kč bez DPH za jeden rok. Rokem se podle téhož bodu uvedené dohody rozumí období od 1. října do 30. září.

Předmět smlouvy č. 2 byl totožný s předmětem dohody.

Část fotografií s logem účastníka řízení umístěného na dresech fotbalistů a na reklamním panelu u hrací plochy je součástí kontrolního spisu pod č. j. 06587-15/2016-ERU a pod č. j. 06587-29/2016-ERU.

Účastník řízení předložil k plnění výše uvedené smlouvy fakturu č. [REDAKCE] znějící na částku ve výši 2 500 000 Kč bez DPH, vystavenou dne 13. února 2015, uhrazenou dne 2. března 2015.

Za poskytování reklamních služeb, tak jak je uvedeno výše, uhradil účastník řízení společnosti SFC Opava v roce 2015 částku [REDAKCE] Kč bez DPH, a to za období 1. října 2014 až 30. září 2015.

Vzhledem k tomu, že klíčem k dělení režii je procentní podíl nákladů na jednotlivou cenovou lokalitu k celkovým nákladům za dodávky tepelné energie uskutečněné účastníkem řízení, uplatňuje účastník řízení proto podíl ve výši [redacted] % (bez zaokrouhlení [redacted]) z „Výrobní režie“ a „Správní režie“ v cenové lokalitě „[redacted]“. Náklad ve výši [redacted] Kč bez DPH na zajištění reklamy je evidovaný na účtu č. [redacted] (Reklama a propagace), který se promítá souhrnně v položkách „Výrobní režie“ a „Správní režie“. Účastník řízení tedy v cenové lokalitě „[redacted]“ v roce 2014 uplatnil náklad celkově v částce ve výši [redacted] Kč bez DPH (vynásobením nákladu ve výši [redacted] Kč bez DPH a koeficientu pro danou cenovou lokalitu [redacted]).

Účet 527 202 Penzijní připojištění

Účastník řízení uplatnil ve výsledné ceně tepelné energie za rok 2014 v poměrné výši dle jednotlivých cenových lokalit v režijních nákladech a v plné výši v položce „Ostatní stálé náklady“ náklady s názvem „Penzijní připojištění“, a to v částce ve výši [redacted] Kč bez DPH. K tomu předložil výpis z účtu [redacted], dokumenty „[redacted]“ za jednotlivé měsíce roku 2014 a smlouvy o penzijním připojištění uzavřené jednotlivými zaměstnanci účastníka řízení s penzijními fondy. V cenové lokalitě „[redacted]“ se tyto náklady promítají souhrnně v položkách „Výrobní režie“ a „Správní režie“ částkou v poměrné výši 90 205 Kč bez DPH (vynásobením částky ve výši [redacted] Kč bez DPH a koeficientu pro danou cenovou lokalitu ve výši [redacted]) a v položce „Ostatní stálé náklady“ se promítají částkou ve výši [redacted] Kč bez DPH, celkově tedy v kontrolované cenové lokalitě částkou ve výši [redacted] Kč bez DPH.

Z předložených smluv o penzijním připojištění a z dokumentů „[redacted]“ a „[redacted]“, souvisejících s obdobím od 1. ledna do 31. prosince roku 2014 je zřejmé, že účastník řízení poskytoval příspěvky na penzijní připojištění zaměstnancům s pracovními smlouvami uzavřenými s účastníkem řízení na hlavní pracovní poměr. Účastník řízení dle výše uvedených předložených podkladů přispíval na jednoho zaměstnance částkou ve výši [redacted] Kč/měsíc, a to konkrétně [redacted] zaměstnancům uvedených v následující Tabulce č. 5.

Tabulka č. 5: Seznam zaměstnanců s měsíčním příspěvkem na penzijní připojištění

č.	Příjmení a jméno zaměstnance	Měsíční příspěvek na penzijní připojištění (v Kč)	č.	Příjmení a jméno zaměstnance	Měsíční příspěvek na penzijní připojištění (v Kč)
1	[redacted]	[redacted]	28	[redacted]	[redacted]
2	[redacted]	[redacted]	29	[redacted]	[redacted]
3	[redacted]	[redacted]	30	[redacted]	[redacted]
4	[redacted]	[redacted]	31	[redacted]	[redacted]
5	[redacted]	[redacted]	32	[redacted]	[redacted]
6	[redacted]	[redacted]	33	[redacted]	[redacted]
7	[redacted]	[redacted]	34	[redacted]	[redacted]
8	[redacted]	[redacted]	35	[redacted]	[redacted]
9	[redacted]	[redacted]	36	[redacted]	[redacted]
10	[redacted]	[redacted]	37	[redacted]	[redacted]
11	[redacted]	[redacted]	38	[redacted]	[redacted]
12	[redacted]	[redacted]	39	[redacted]	[redacted]
13	[redacted]	[redacted]	40	[redacted]	[redacted]
14	[redacted]	[redacted]	41	[redacted]	[redacted]

15	████████	████	42	████████	████
16	████████	████	43	████████	████
17	████████	████	44	████████	████
18	████████	████	45	████████	████
19	████████	████	46	████████	████
20	████████	████	47	████████	████
21	████████	████	48	████████	████
22	████████	████	49	████████	████
23	████████	████	50	████████	████
24	████████	████	51	████████	████
25	████████	████	52	████████	████
26	████████	████	53	████████	████
27	████████	████	54	████████	████
Celkem					279 900 Kč za rok
Celkem za lokalitu „████████“					279 205 Kč za rok

*) Od 1. září 2014 v důchodu; **) Od 1. března v důchodu; ***) Od 1. ledna 2014 v důchodu

VII. Právní hodnocení

Dle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle zákona o cenách, tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017, tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky, je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tj. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 17 odst. 1 zákona o cenách obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání správního deliktu se použije právní úprava účinná v době spáchání

správního deliktu, tj. právní úprava dle zákona o cenách, příp. správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přešupek dle zákona o odpovědnosti za přešupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přešupky.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za správní delikt účastníka řízení, kdy konstatuje, že zákon o cenách byl po spáchání vytýkaného jednání účastníka řízení [tj. předběžná cena byla tvořena před kontrolovaným rokem 2014, avšak výsledná cena, kdy je účastníku řízení vytýkán postup při kalkulaci a zahrnutí neoprávněných nákladů a jejich následné vyúčtování v ceně, byla tvořena až po skončení kontrolovaného roku tedy po 31. prosinci 2014, kdy až nejdříve dne 1. ledna 2015 mohl účastník řízení znát a požadovat výslednou cenu tepelné energie za ukončený kalendářní rok 2014, když dle ust. bodu (2.6) cenového rozhodnutí výsledná cena tepelné energie vychází z výsledné kalkulace, která obsahuje skutečně uplatněné ekonomicky oprávněné náklady a odpovídá výnosům za tepelnou energii a skutečnému množství tepelné energie za ukončený kalendářní rok, resp. za datum spáchání protiprávního jednání ve vztahu k výsledné ceně tepelné energie je považováno datum vystavení vyúčtování odběratelům, tedy dne 23. ledna 2015] novelizován, a to zákonem č. 353/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, kdy tato novela nabyla účinnosti dnem 15. ledna 2015, zákonem č. 452/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 284/2009 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, kdy tato novela nabyla účinnosti dnem 1. března 2017, zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přešupky a řízení o nich a zákona o některých přešupcích a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dnem 1. července 2017 (dále souhrnně jen „novelizovaný zákon o cenách“).

Jak zákon o cenách účinný do 14. ledna 2015 [v ust. § 16 odst. 1 písm. d)], tak i novelizovaný zákon o cenách, vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 16 odst. 1 písm. d)] sjednání nebo požadování ceny, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona. Zákonná sazba za uvedený správní delikt, tj. výše pokuty, zůstala také nezměněna. K samotné skutkové podstatě vytýkaného správního deliktu správní orgán uvádí, že dle zákona o cenách účinného do 14. ledna 2015 i dle novelizovaného zákona o cenách, vždy platilo a platí, že sjednání nebo požadování ceny, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen dle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona, je správním deliktem. Taktéž ust. § 6 zákona o cenách nedoznalo změny.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přešupek novelizovaného zákona o cenách není pro účastníka řízení (tedy pachatele) příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené a ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno, a shledal, že se účastník řízení dopustil správního deliktu dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách (tj. zákona o cenách ve znění účinném do 14. ledna 2015).

Podle dosavadní právní úpravy, tj. úpravy účinné v době zahájení správního řízení, pak bylo správním orgánem v souladu s ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přešupky postupováno v otázkách procesních.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, se za správní delikt dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, uloží pokuta ve výši jedno až pětinasobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu posledních 3 let, nebo do 1 000 000 Kč, je-li výše nepřiměřeného majetkového prospěchu nižší než 1 000 000 Kč.

Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, tedy za správní delikt dle ust. § 16 odst. 4 písm. b) neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až §44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání správního deliktu postupoval dle části druhé hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak i vyplývá z části VIII. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

VII. I. Obecný právní rámec

Správního deliktu ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající dopustí tím, že sjedná nebo požaduje cenu, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona.

Z ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách vyplývá, že věcné usměrňování cen spočívá ve stanovení podmínek cenovými orgány pro sjednání cen. Těmito podmínkami se rozumí vymezení maximálního rozsahu možného zvýšení ceny zboží ve vymezeném období, nebo maximálního podílu, v němž je možné promítnout do ceny zvýšení cen určených vstupů ve vymezeném období, nebo závazného postupu při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny, včetně zahrnování přiměřeného zisku do ceny.

K provedení ust. § 6 zákona o cenách v energetických odvětvích vydává Úřad cenová rozhodnutí. V daném případě, kdy správní orgán posuzoval dodržování cenových předpisů u účastníka řízení za rok 2014, bylo účinné cenové rozhodnutí Úřadu ze dne 1. listopadu 2013, k cenám tepelné energie. Z cenového rozhodnutí mimo jiné vyplývá, že výsledná cena tepelné energie vychází z výsledné kalkulace, která obsahuje skutečné ekonomicky oprávněné náklady a odpovídá výnosům za tepelnou energii a skutečnému množství tepelné energie za ukončený kalendářní rok.

Účastníkovi řízení je kladeno za vinu, že v roce 2014 porušil ust. bodu (1.1), (1.2), (2.2), (2.4) a (2.5) cenového rozhodnutí v návaznosti na jednotlivá ustanovení cenového rozhodnutí, jak je specifikováno ve výroku tohoto rozhodnutí a odůvodněno dále.

Z ust. bodu (1.1) cenového rozhodnutí vyplývá, že ceny tepelné energie, kterou se rozumí energie tepla nebo chladu, se regulují způsobem věcného usměrňování cen. Do ceny tepelné energie lze v kalendářním roce promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a daň z přidané hodnoty podle jiného právního předpisu (zákon o dani z přidané hodnoty). Veškeré dodavatelem uplatňované ekonomicky oprávněné náklady, které souvisejí s výrobou anebo rozvodem tepelné energie, se tak zahrnují do ceny tepelné energie.

Z ust. bodu (1.2) cenového rozhodnutí vyplývá, že ekonomicky oprávněnými náklady v ceně tepelné energie jsou ekonomicky oprávněné náklady (dle ust. § 2 zákona o cenách) nezbytné pro výrobu anebo rozvod tepelné energie v kalendářním roce, které vycházejí z účetnictví dodavatele tvořeného v souladu s Českými účetními standardy podle jiného právního předpisu, jímž je zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. Zároveň jsou v příloze č. 1 cenového rozhodnutí uvedeny některé ekonomicky oprávněné náklady v ceně tepelné energie včetně stanovení podmínek pro určení jejich výše.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že aby mohl dodavatel tepelné energie uplatnit některé náklady do ceny tepelné energie, musí tyto náklady přímo souviset s výrobou nebo rozvodem tepelné energie, a současně se musí jednat o nezbytný náklad uplatněný pouze v oprávněné výši.

Z cenového rozhodnutí dále vyplývá, že výsledná cena tepelné energie vychází z výsledné kalkulace, která obsahuje skutečné ekonomicky oprávněné náklady a odpovídá výnosům za tepelnou energii a skutečnému množství tepelné energie za ukončený kalendářní rok.

Zákon o cenách v ust. § 2 odst. 7 stanovuje, že za ekonomicky oprávněné náklady se považují náklady na pořízení odpovídajícího množství přímého materiálu, mzdové a ostatní osobní náklady, technologicky nezbytné ostatní přímé a nepřímé náklady a náklady oběhu. Dále tento zákon v témže ustanovení stanovuje, že při posuzování ekonomicky oprávněných nákladů se vychází z dlouhodobě obvyklé úrovně těchto nákladů v obdobných ekonomických činnostech s přihlédnutím k zvláštnostem daného zboží. Zvláštnosti daného zboží přitom reflektuje právě výše zmíněné cenové rozhodnutí.

Z výše uvedeného je patrné, že oprávněnost nákladu stanoví příloha č. 1 cenového rozhodnutí pouze u některých nákladů. Je tedy možné obecně uvést, že ekonomicky oprávněnými náklady jsou takové náklady, které splňují podmínky uvedené v bodu (1.2) cenového rozhodnutí a v ust. § 2 odst. 7 písm. a) zákona o cenách. S ohledem na uvedené lze tak konstatovat, že aby byl náklad v ceně tepelné energie nákladem ekonomicky oprávněným, musí (i) vycházet z účetnictví dodavatele tvořeného v souladu s Českými účetními standardy podle zvláštního právního předpisu, (ii) být nezbytně související s výrobou anebo rozvodem tepelné energie v kalendářním roce, (iii) musí jít o náklady na pořízení odpovídajícího množství přímého materiálu, mzdové a ostatní osobní náklady, technologicky nezbytné ostatní přímé a nepřímé náklady a náklady oběhu.

Správní orgán musí posoudit splnění všech uvedených podmínek kumulativně, aby mohl dospět k závěru, zda jsou či nejsou náklady ekonomicky oprávněným nákladem v ceně tepelné energie. Činnost výroby a rozvodu tepelné energie je třeba také chápat nikoliv jako pouhý technologický proces, ale jako podnikatelskou činnost ve smyslu ust. § 3 odst. 1 energetického zákona, se kterou mohou souviset různé legitimně očekávané náklady.

V ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí se dále uvádí, že v cenové lokalitě se cena tepelné energie kalkuluje pro kalendářní rok pro odběrná místa na stejné úrovni předání, kde je tepelná energie předávána odběrateli anebo určena pro vlastní spotřebu. Každá kalkulace ceny tepelné energie může obsahovat pouze příslušné ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a příslušné množství tepelné energie, přičemž dodavatel při kalkulaci postupuje podle přílohy č. 2 cenového rozhodnutí. Kalkulací ceny tepelné energie se pak rozumí takový propočet ceny, jímž byla cena skutečně vytvořena a jehož členění umožňuje porovnání s podmínkami věcného usměrňování cen.

V návaznosti na ust. (2.2) cenového rozhodnutí se v bodu (2.4) uvádí, že předběžná cena tepelné energie uplatňovaná v kalendářním roce, vychází z předběžné kalkulace, ve které lze uplatnit pouze předpokládané ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a předpokládané množství tepelné energie v kalendářním roce.

A dále v ust. bodu (2.5) cenového rozhodnutí se uvádí, že výsledná cena tepelné energie vychází z výsledné kalkulace, která obsahuje skutečně uplatněné ekonomicky oprávněné náklady a odpovídá výnosům za tepelnou energii a skutečnému množství tepelné energie za ukončený kalendářní rok.

Správní orgán poznamenává, že právní předpisy týkající se cenové regulace jsou do značné míry z hlediska svého účelu autonomní na předpisech předmětem právní úpravy obdobných, neboť jejich smyslem je veřejnoprávně regulovat část jinak soukromoprávního vztahu mezi prodávajícím a kupujícím za účelem ochrany slabších smluvních stran v rámci tržního prostředí s omezenou mírou konkurence, jehož typickým příkladem je centrální zásobování tepelnou energií. Skutečnost, že je nějaký náklad nákladem daňově uznatelným, tak samo o sobě nemusí znamenat ekonomickou oprávněnost nákladu v kalkulaci ceny.

VII. II. Právní posouzení skutku

Správní orgán v rámci řízení prokázal, že účastník řízení podniká na území města Opava na základě udělených licencí na výrobu tepelné energie č. 310103171 a na rozvod tepelné energie č. 320103170. Účastník řízení má udělené koncesované živnostenské oprávnění na „Výrobu tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje do 50kW“.

Oprávněnost nákladů v ceně tepelné energie – výrok II. písm. a) tohoto rozhodnutí

Dle ust. bodu (2.5) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí lze do ceny tepelné energie zahrnout režijní náklady ve výši dlouhodobě obvyklé úrovně těchto nákladů. Režijními náklady jsou správní režie, která je dělena mezi různé podnikatelské činnosti dodavatele a jednotlivé cenové lokality, a výrobní režie související s výrobou anebo rozvodem tepelné energie, která je dělena mezi jednotlivé cenové lokality. Rozdělení režijních nákladů, které si dodavatel určí, musí být kontrolovatelné, nesmí být měněno v průběhu kalendářního roku a musí alokovat tyto náklady mezi jeho podnikatelské činnosti a cenové lokality způsobem nevzbuzujícím důvodné pochybnosti.

a) náklady na zajištění umístění reklamy

Jak již správní orgán uvedl výše nákladů uplatněných v položkách „Výrobní režie“ a „Správní režie“ vede účastník řízení na společných účtech pro jednotlivé cenové lokality.

Účastník řízení v cenové lokalitě „[REDAKCE]“ zahrnul v roce 2014 do položky „Výrobní režie“ a „Správní režie“ v poměrné výši náklady ve výši [REDAKCE] Kč bez DPH odpovídající procentnímu poměru ([REDAKCE] %) pro danou cenovou lokalitu z částky ve výši [REDAKCE] Kč za zajištění umístění reklamy – MVV Energie CZ a.s., což je zřejmé z výpisu z účtu č. [REDAKCE], ze dne 28. února 2014, a dále náklady v poměrné výši [REDAKCE] Kč bez DPH za příspěvek na penzijní připojištění zaměstnanců. Jak již správní orgán uvedl výše, účastník řízení má schváleno účetní období, které je odlišné od kalendářního roku, tzv. fiskální rok od 1. října běžného roku do 30. září roku následujícího. Z tohoto důvodu dohoda mezi účastníkem řízení a MVV Energie CZ a.s., tak i smlouva č. 2 mezi účastníkem řízení a SFC Opava, považuje za rok období od 1. října do 30. září.

Ust. bodu (2.10.2) písm. e) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí stanovuje, že v ceně tepelné energie nelze uplatnit zejména výdaje na reprezentaci.

V souladu s výkladem Nejvyššího správního soudu uvedeném v odůvodnění rozsudku č. j. 6 As 4/2018-73 ze dne 5. června 2018 má správní orgán za to, že do kategorie reprezentace patří veškeré náklady na reklamu (srov. odst. [15] uvedeného rozsudku „*Nejvyšší správní soud má přitom za to že mezi tyto náklady patří náklady na Vánoční gratulace, na akci Lípa Musica, na umístění reklamy DD Frýdlant, D.R.A.K. Liberec, DD Jablonné v Podještědí, ...*“), a to bez ohledu na ust. § 25 odst. 1 písm. t) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmu, ve znění účinném do 28. listopadu 2014 (dále jen „zákon o daních z příjmů“), které za náklady na reprezentaci považuje náklady, kterými jsou zejména výdaje na pohoštění, občerstvení a dary.

V daném kontextu pak není rozhodné, zda se jedná o reklamu či skrytý sponzoring (přestože správní orgán má za to, že se v případě účastníka řízení jedná o typický případ sponzoringu), kdy ostatně i sám odvolací orgán ve svém rozhodnutí č. j. 05650-13/2017-ERU ze dne 24. července 2018 uvádí, že „*reklama i sponzoring mají za cíl podporu podnikatelské činnosti zadavatele reklamy, resp. sponzora, jejich charakter je obdobný, což je vyjádřeno i tím, že zákonná úprava regulace reklamy se obecně uplatní i na sponzoring (viz § 1 odst. 10 zákona o regulaci reklamy)*“, neboť Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku uvedl, že tyto náklady, tj. náklady na reklamu (dle názoru správního orgánu v jakékoliv podobě) se zjevně přímo či nepřímo netýkají výroby či rozvodu tepelné energie, ale slouží ke zviditelnění dodavatelů, tj. k jejich prezentaci. Dle názoru Nejvyššího správního soudu dodavatelé mají tyto náklady hradit z finančních zdrojů, které dle cenového rozhodnutí spadají do kategorie přiměřeného zisku, neboť jen tento postup zajistí s ohledem na skutečnost, že tyto výdaje omezí jejich utržený konečný zisk, maximální účinek výdajů na reprezentaci s co nejmenšími náklady.

Úkolem reklamy je především co nejefektivněji poukazovat na konkrétní činnost, službu dané firmy a podpořit tak její podnikání. Způsob zobrazení reklamy účastníka řízení (název účastníka řízení), kdy na fotbalových dresech bylo zobrazeno pouze logo MVV Energie CZ a.s., nevypovídá o tom, jaké služby účastník propaguje. S ohledem na to, že předmětem činnosti účastníka řízení je kromě výroby a rozvodu tepla, také obchod s elektřinou, výroba elektřiny, distribuce elektřiny a výroba, obchod a služby neuvedené

v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, je tento způsob zobrazení reklamy neurčitý a nic nevyovídající o jeho konkrétní propagované činnosti. V daném případě ani správní orgán není schopen bezpochybností určit, v jakém poměru by tento náklad mohl (byl-li by oprávněný) vůbec vstupovat do kalkulace ceny tepelné energie. Správní orgán jen podotýká, že určení tohoto poměru by však bylo bezpochyby povinností účastníka řízení při kalkulaci ceny tepelné energie.

S ohledem na výše uvedený názor Nejvyššího správního soudu týkající se oprávněnosti nákladu na reklamu uplatněném v ceně tepelné energie, má správní orgán za to, že dále již není nutné provést hodnocení oprávněnosti uplatnění tohoto nákladu z pohledu ust. bodu (1.2) cenového rozhodnutí, jak jím bylo původně provedeno ve zrušeném prvostupňovém rozhodnutí, neboť tento je v souladu s aktuální judikaturou nutné považovat za náklad na reprezentaci, který je v souladu s ust. bodu (2.10.2) písm. e) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí považován za neoprávněný.

S ohledem na výše uvedené byly náklady ve výši ██████████ Kč bez DPH, vyhodnoceny jako ekonomicky neoprávněné v ceně tepelné energie a byly tedy uplatněny v rozporu s ust. bodu (2.10.2) písm. e) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí.

K námitce účastníka řízení, že jím vynaložené náklady není možné kvalifikovat jako náklady na reprezentaci ve smyslu ust. bodu (2.10.2) písm. e) přílohy č. 1. cenového rozhodnutí, a to s ohledem na příslušné daňové předpisy, správní orgán odkazuje na výše uvedené rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Účastník řízení dále namítal, že správní orgán je vždy bez ohledu na to, zda je či není daný typ nákladu explicitně stanoven v cenovém rozhodnutí, povinen nejen tvrdit, ale i prokázat, že daný náklad je v daném případě neoprávněný, případně zda se jedná o náklad, který je vzhledem k podnikatelské činnosti účastníka řízení nepřiměřený nebo není vůbec způsobilý přinést požadovaný efekt, který je cílem jeho vynaložení. Nedostatečně prokázaný stav považuje účastník řízení u nákladu „Zajištění umístění reklamy – Slezský fotbalový club Opava a.s.“ kdy se dle účastníka řízení správní orgán opírá o pouhá konstatování a odkazy na webové stránky účastníka a společnosti MVV Energie CZ a.s. Dle účastníka řízení se správní orgán nikterak nezabýval tím, jakou konkrétní podobu mělo umístění reklamy na fotbalovém hřišti a na dresech tohoto fotbalového klubu.

Správní orgán považuje tuto námitku účastníka řízení bez ohledu na to, že náklad za reklamu považuje v souladu s judikaturou za náklad za reprezentaci dle ust. bodu (2.10.2) písm. e) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí za nedůvodnou, protože sám účastník řízení poskytl správnímu orgánu, na základě žádosti o podklady fotografie z fotbalových utkání přípisem ze dne 6. ledna 2017, č. j. 06587-28/2016-ERU, a dále přípisem ze dne 6. ledna 2017, č. j. 0587-29/2016-ERU, a to fotografie jak z fotbalových utkání, tak ze sportovní akce ze stadionu SFC Opava. Ze všech zaslaných fotografií je zcela zřejmá podoba reklamy účastníka řízení, tj. uveřejnění pouze loga účastníka řízení ať už na dresech hráčů fotbalového klubu, tak i na panelech fotbalového klubu SFC Opava, tj., jak již bylo uvedeno výše, zveřejnění formy reklamy nic nevyovídající o nabízených službách účastníka řízení. Dle názoru správního orgánu takováto forma reklamy - zveřejnění loga na sportovních akcích - je pak typickým protiplněním vůči sponzorskému daru poskytnutému ze strany dárcе sportovnímu (či jinému) klubu.

Správní orgán k tomuto uzavírá, že nepopírá právo účastníka řízení na propagaci, zviditelnění či možnost sponzoringu, avšak pouze konstatuje, že náklad za reklamu či sponzoring, tj. reprezentaci, je dle cenového rozhodnutí považován za neoprávněný. Tento náklad by však bez dalšího mohl být hrazen z přiměřeného zisku účastníka řízení, který dle kalkulace účastníka v cenové lokalitě „[REDAKCE]“ v roce 2014 činil více než 14 mil. Kč. Náklad na reklamu je možné také zkoumat z hlediska hospodářského záměru držitele licence a rozvoje jeho podnikání v dané cenové lokalitě. Vynaložení nákladů na propagaci bude spíše na místě tam, kde v rámci cenové lokality existuje alternativní dodavatel tepelné energie nebo dochází k dlouhodobému poklesu odběratelů z důvodu zřizování soukromých způsobů zajištění dodávky tepelné energie, než v lokalitě, kde má dodavatel výlučné postavení, zajišťuje dodávky výrazné části odběratelů a i z dalších důvodů nedochází k odpojování odběratelů od jeho rozvodné sítě. Z regulačních výkazů účastníka řízení, jenž předložil správnímu orgánu, vyplývá, že mezi roky 2010 až 2013 nedošlo k výraznější změně v počtu odběratelů. Po zveřejnění reklamy taktéž nedošlo k nárůstu počtu odběratelů.

Správní orgán si je vědom závěrů rozhodnutí o rozkladu, avšak zároveň má povědomí o existenci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 Azs 31/2016-36 ze dne 25. května 2016, v němž Nejvyšší správní soud uvedl „*Výjimkou z povinnosti správního orgánu řídit se závazným právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku krajského soudu je situace, kdy byl tento právní názor v mezidobí (ke dni nového rozhodování žalovaného správního orgánu) překonán judikaturou Nejvyššího správního soudu*“. Správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že v případě, že je právní názor podpořen judikaturou Nejvyššího správního soudu na danou problematiku, měl by být vyslovený právní názor obecně přijat a respektován správními orgány.

S ohledem na výše uvedené se správní orgán prvního stupně dále řídí právním názorem rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 4/2019-73 ze dne 5. června 2018, jenž zcela jednoznačně odmítá náklady spadající do kategorie reprezentace, za což reklama považována je, jako ekonomicky oprávněné náklady v ceně tepelné energie.

b) náklady na penzijní připojištění zaměstnanců

Účastník řízení uplatnil v položce „Výrobní režie“ a „Správní režie“ poměrný náklad ve výši 90 205 Kč bez DPH a v položce „Ostatní stálé náklady“ náklad ve výši [REDAKCE] Kč bez DPH, tj. celkově náklad ve výši [REDAKCE] Kč bez DPH odpovídající příspěvku na penzijní připojištění zaměstnanců.

Náklady uplatněné v položce „Ostatní stálé náklady“ vede účastník řízení z části na společných účtech pro jednotlivé cenové lokality, tak i v jednom případě na samostatném účtu vztahujícím se pouze k příslušné cenové lokalitě. Náklady v položce „Ostatní stálé náklady“ zahrnuje účastník řízení do kalkulace ceny tepelné energie dle skutečně vynaloženého nákladu v příslušné cenové lokalitě a u nákladů v této položce neprovádí žádné dělení.

Pro posouzení tohoto nákladu je nejprve nutné posoudit, zda příspěvek na penzijní připojištění lze považovat za mzdový náklad, který by byl pro účely zákona o cenách ekonomicky oprávněným nákladem.

V tomto ohledu je nutné postupovat v souladu s ust. § 109 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“), dle kterého „*mzda je peněžité plnění a plnění peněžité hodnoty (naturální mzda) poskytované*

zaměstnavatelem zaměstnanci za práci, není-li v tomto zákoně dále stanoveno jinak.“ Základním charakterem mzdy je poskytování tohoto plnění za vykonanou práci, přičemž její výše může být odvozena, jak od množství odpracovaného času, tak rovněž od vykonání zadaných pracovních úkolů. Celkové odměňování zaměstnanců se však nesestává pouze z odměny za vykonanou práci (mzdy), ale rovněž z odměny, která má povahu zaměstnanecké výhody (benefitu) a je poskytována v souvislosti se zaměstnáním, nikoli však výlučně za práci. Zaměstnanecké výhody poté plní z právního hlediska na rozdíl od mzdy stabilizační či věrnostní povahu a lze je považovat za nadstandardní pracovní či mimopracovní podmínky a plnění, k jejichž vytváření a poskytování zaměstnavatel přistupuje dobrovolně a nad rámec své zákonné povinnosti.

Otázku mzdových a nemzdových plnění rozvádí rovněž komentář k předmětnému ustanovení zákoníku práce, kde se uvádí: *„Dále se za mzdu nepovažují i další plnění poskytovaná v souvislosti se zaměstnáním, např. odstupné, cestovní náhrady, výnosy z kapitálových podílů (akcií), odměny za pracovní pohotovost, odchodné sjednané pro případ skončení výkonu jmenované funkce, odměny při životních a pracovních jubileích a za pomoc při mimořádných událostech (viz ust. § 224 odst. 2 zákoníku práce), příspěvky na stravování, používání služebních automobilů i pro soukromé účely zaměstnance či odměny poskytnuté zaměstnanci za výkon funkce ve statutárním orgánu zaměstnavatele podle občanského zákoníku. Která plnění jsou mzdová a která nikoliv, by mělo být zřejmé z pracovní nebo kolektivní smlouvy, z jiné smlouvy (např. manažerské), popř. z vnitřního předpisu zaměstnavatele, podle kterého se poskytují. Rozhodující při odlišení mzdy od nemzdových plnění byla a bude i nadále přímá vazba na vykonanou práci. Za mzdu je třeba považovat doplatky do mzdy (např. při převedení na jinou práci podle § 139) a příplatky ke mzdě (např. za práci přesčas, za práci ve ztíženém pracovním prostředí)“* [viz Vysokajová, Kahle, Randlová, Hůrka, Doležilek: *Zákoník práce: komentář*. 4. vydání. Praha : Wolters Kluwer (ČR), 2013].

Co se týká účastníkem řízení poskytovaného příspěvku na penzijní připojištění, lze toto bezpochyby podřadit právě pod nemzdová plnění, tj. zaměstnanecký benefit, neboť příspěvek na penzijní připojištění není závislý přímo na zaměstnancem vykonané práci, ale je poskytován pouze v souvislosti se zaměstnáním.

Příspěvek na penzijní připojištění je tak nutno považovat za určitý nadstandard obecně poskytovaný zaměstnanci z vlastní vůle zaměstnavatele pro motivaci zaměstnanců a nikoliv za běžný náklad vstupující do ceny tepelné energie.

Správní orgán zde odkazuje například na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. října 2008, č. j. 2 Afs 109/2007-146, kde se Nejvyšší správní soud mj. zabýval výkladem pojmu ekonomicky oprávněný náklad a uvedl: *„Ekonomicky oprávněnými náklady nutno rozumět náklady, které by řádný hospodář vynaložil, aby zajistil zejména samotnou výrobu tepla, přiměřenou údržbu a reprodukci svého majetku účelně používaného přímo či nepřímo v souvislosti s výrobou tepla, přiměřenou bezpečnost samotné výroby tepla i procesů souvisejících (přinejmenším v míře zákonem předepsané) a přiměřenou míru spolehlivosti dodávek tepla, a také aby dosáhl přiměřeného zisku z této činnosti. Ekonomicky neoprávněnými pak budou náklady, které buď vůbec se samotným procesem výroby tepla nesouvisí nebo náklady, které sice s ním přímo či nepřímo souvisí, ale řádný hospodář by je nevynaložil. ... Výrazem představ společnosti o spravedlivé ceně tepla je pak metoda regulace jeho ceny, která má vést k dosažení nižší ceny tepla než takové, jaké by bylo dosaženo na neregulovaném trhu s teplem. Smyslem a účelem rozlišování ekonomicky*

oprávněných a ekonomicky neoprávněných nákladů je tedy zajistit, aby dodavatel tepla dodával teplo za cenu nižší, než jaké by dosáhl, pokud by při stanovení ceny využil svého dominantního postavení, avšak takovou, která bude ještě ekonomicky racionální, a samozřejmě bude stanovena i ústavně konformním způsobem. Správní orgán, který posuzuje ekonomickou oprávněnost určitých nákladů, proto při svém rozhodování musí postupovat na základě racionální úvahy. V první řadě si musí ujasnit, zda by dané náklady v konkrétních poměrech kontrolované osoby řádný hospodář vynaložil. Přitom je třeba zohlednit všechny okolnosti a vzít v úvahu i to, že při úvaze o vynaložení určitých nákladů nelze odhadovat budoucí vývoj rozhodných skutečností s naprostou jistotou, takže řádný hospodář bude brát v úvahu i možnost, že dojde k mimořádným či obtížně předvídatelným okolnostem, na které bude muset adekvátně reagovat. Poté, co si správní orgán ujasní, jaké náklady by v konkrétním případě vynaložil řádný hospodář, porovná je s náklady skutečně vynaloženými. Teprve zjistí-li, že skutečně vynaložené náklady v nikoli nevýznamné míře převyšují náklady ekonomicky oprávněné, je zde prostor pro případný postih za správní delikt na úseku cen.“

V dané věci správní orgán dospěl k závěru, že se v případě příspěvku na penzijní připojištění zaměstnanců účastníka řízení nejedná o mzdový náklad, který by byl ekonomicky oprávněným nákladem ve smyslu zákona o cenách, resp. cenového rozhodnutí, když neshledal žádnou přímou souvislost vynaložení tohoto nákladu se zajištěním výroby a rozvodu tepelné energie. Příspěvek na penzijní připojištění nelze chápat jako standardní způsob odměny zaměstnance za práci a jako takový nemůže vstupovat do nákladů při stanovování výsledné ceny tepelné energie. Držitel licence nemůže rozumně požadovat, aby hrazení tohoto zaměstnaneckého benefitu s čistě motivační funkcí pro zaměstnance, který je zcela nadstandardní a dobrovolný ze strany zaměstnavatele, bylo přenášeno prostřednictvím ceny tepelné energie na konečné odběratele. Koneční odběratelé s daným rozhodnutím držitele licence o poskytnutí příspěvku na penzijní připojištění svým zaměstnancům nemají nic společného a hrazení toho nákladu jim nadto nepřináší žádný prospěch či užitek.

K námitce účastníka řízení, že považuje za nedostatečně prokázaný důvod, proč by dle názoru správního orgánu měly být zaměstnanecké benefity odvislé od množství vykonané práce atd., se správní orgán vyjádřil již výše.

S ohledem na vše výše uvedené správní orgán shrnuje, že účastník řízení neoprávněně navýšil cenu tepelné energie o náklady ve formě příspěvku na penzijní připojištění ve výši [REDAKCE] Kč bez DPH, které nemají žádnou souvislost s přímými či nepřímými náklady na výrobu a rozvod tepelné energie. Jelikož tedy předmětné náklady nesouvisí s výrobou a rozvodem tepelné energie, jedná se o náklady ekonomicky neoprávněné ve smyslu ust. bodu (1.1) a (1.2) cenového rozhodnutí č. 2/2013.

Kalkulace předběžné a výsledné ceny tepelné energie – výrok I. a výrok II. písm. b) tohoto rozhodnutí

Jak už správní orgán uvedl výše, účastník řízení při výpočtu předběžné ceny postupoval dle vzorce uvedeném v části „VI. Popis skutkového stavu“ odůvodnění tohoto rozhodnutí, kdy pro úroveň předání „ÚT na patě a TUV připravovaná v objektu“ vypočetl předběžnou cenu tepelné energie ve výši [REDAKCE] Kč/GJ bez DPH, kdy tuto cenu vynásobil „koeficientem zohledňujícím specifika centrálního ohřevu“ ([REDAKCE]) a tímto dospěl k předběžné ceně tepelné energie „TUV při centrální přípravě“ ve výši [REDAKCE] Kč/GJ bez DPH.

Účastník řízení postupoval stejným způsobem také při výpočtu výsledné ceny tepelné energie, která pro úroveň předání „*ÚT na patě a TUV připravovaná v objektu*“ byla ve výši ■■■ Kč/GJ bez DPH a pro úroveň předání tepelné energie „*TUV při centrální přípravě*“ byla ve výši ■■■ Kč/GJ bez DPH.

Pro posouzení výpočtu předběžné a výsledné ceny tepelné energie, je nejprve nutné posoudit, zda lze postup takového výpočtu považovat v souladu s ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí.

Dle ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí se v cenové lokalitě cena tepelné energie kalkuluje pro kalendářní rok pro doběrná místa na stejné úrovni předání, kde je tepelná energie předávána odběrateli anebo určena pro vlastní spotřebu. Každá kalkulace ceny tepelné energie může obsahovat pouze příslušné ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a příslušné množství tepelné energie, přičemž dodavatel při kalkulaci postupuje podle přílohy č. 2 tohoto cenového rozhodnutí. Kalkulací ceny tepelné energie se rozumí takový propočtení ceny, jímž byla cena skutečně vytvořena a jehož členění umožňuje porovnání s podmínkami věcného usměrňování cen. Cenu tepelné energie na jednotlivých úrovních předání tepelné energie může dodavatel takto dále samostatně kalkulovat pro

- a) centrálně připravovanou teplou vodu,
- b) zařízení pro výrobu chladu,
- c) důvodně sloučené skupiny odběrných míst,
- d) odběrná místa jednoho distributora tepelné energie,
- e) odběrné místo s individuální cenou tepelné energie v souladu s bodem (3.7),
- f) domovní předávací stanici nebo domovní předávací stanice jednoho odběratele, které má dodavatel v užívání.

Dle ust. bodu (2.4) cenového rozhodnutí v návaznosti na ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí předběžná cena tepelné energie uplatňovaná v kalendářním roce, vychází z předběžné kalkulace, ve které lze uplatnit pouze předpokládané ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a předpokládané množství tepelné energie v kalendářním roce.

Dle ust. bodu (2.5) cenového rozhodnutí výsledná cena tepelné energie vychází z výsledné kalkulace, která obsahuje skutečně uplatněné ekonomicky oprávněné náklady a odpovídá výnosům za tepelnou energii a skutečnému množství tepelné energie za ukončený kalendářní rok.

Vzhledem k tomu, že účastník řízení samostatně nekalkuluje předběžnou a výslednou cenu tepelné energie pro úroveň předání „*ÚT na patě a TUV připravovaná v objektu*“ a pro úroveň předání „*TUV při centrální přípravě*“, ale kalkuluje pouze cenu tepelné energie pro úroveň předání „*dodávka na patu objektu*“, kterou následně přepočítává na tyto první dvě zmíněné úrovně předání tepelné energie, nepostupuje podle ustanovení bodu (2.2) cenového rozhodnutí.

K námitce účastníka řízení, že výpočet tepelné energie prováděl v roce 2014 v souladu s doporučením Státní energetické inspekce (na základě školení ze dne 12. prosince 2000, dle sdělení účastníka řízení v rámci kontroly), kdy se cena tepelné energie za ohřev snížila procentuálně podle předpokládaných ztrát v rozvodech a dále, že na základě přepočtu předběžné i výsledné ceny tepelné energie za rok 2014 dle ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí dospěl k závěru, že výše těchto cen se nijak podstatně neliší od cen, ke kterým

účastník řízení dospěl dle doporučení Státní energetické inspekce uvádí správní orgán následující.

Účastník řízení odkazuje na školení, které se konalo v době, kdy nebyla účinná ustanovení energetického zákona, stanovující dodavateli tepelné energie dodávku tepelné energie měřit dle skutečných parametrů teplotnosné látky (ust. § 78 energetického zákona) ani v této věci použitelné cenové rozhodnutí, které obsahuje podmínky pro sjednání ceny tepelné energie, závazné pro všechny dodavatele tepelné energie v daném období, včetně závazného postupu při kalkulaci ceny tepelné energie. Důkaz, kterým by takovýto způsob výpočtu doporučený Státní energetickou inspekcí účastník řízení podložil, účastník řízení v rámci kontroly nedoložil s odůvodněním, že předmětný dokument nedohledal. Na základě uvedených skutečností dospěl správní orgán k závěru, že doporučení Státní energetické inspekce není v souladu se stávající legislativou v odvětví teplárenství.

Ke skutečnosti, že po přepočtu předběžné i výsledné ceny tepelné energie v souladu s ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí, se výše těchto cen nijak podstatně neliší od cen stanovených účastníkem řízení a tím nedošlo k naplnění materiální stránky správního deliktu, správní orgán sděluje, že bez ohledu na tuto skutečnost je nutné uvést, že ani tato skutečnost účastníka řízení nezbavuje odpovědnosti za posuzovaný správní delikt, tj. za porušení postupu při kalkulaci ceny tepelné energie v kalendářním roce 2014 popsáním ve výroku tohoto rozhodnutí. Účastník řízení se dopustil správního deliktu tím, že postupoval v rozporu s ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí ve spojení s ust. bodu (2.4) a ust. bodu (2.5) cenového rozhodnutí, bez ohledu na to, k jaké výši předběžné a výsledné ceny tepelné energie došel. K porušení citovaných bodů cenového rozhodnutí není nezbytné získání nemajetkového prospěchu, ale postačí samotný nesprávný postup při kalkulaci. Ke skutečnosti, že výše ceny stanovená účastníkem řízení je téměř totožná, jako kdyby postupovat v souladu s ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí, však správní orgán může přihlídnout při stanovení výše pokuty, jako k polehčující okolnosti. Dále se k naplnění materiální stránky správního deliktu správní orgán vyjadřuje v části „VII. IV. Formální a materiální stránka správního deliktu“ odůvodnění tohoto rozhodnutí.

VII. III. Vypořádání dalších námitek účastníka řízení

Správní orgán nad vše výše uvedené považuje za nezbytné vypořádat se také s námitkami účastníka řízení, které vznesl v rámci kontroly či správního řízení a které dosud nebyly v tomto rozhodnutí vypořádány.

K žádosti účastníka řízení o nařízení ústního jednání ve věci, kdy zpochybňuje postup správního orgánu, který se dle účastníka řízení detailně nezabýval všemi tvrzenými pochybeními, kdy tohoto dojmu nabyl při vyřízení jeho námitek proti protokolu o kontrole č. [REDAKCE], správní orgán uvádí následující.

Účastník řízení má v souladu s ust. § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, ostatně jak také učinil dne 31. května 2017 a dne 2. června 2017, a s veškerými podklady pro rozhodnutí se seznámit.

Správní orgán má možnost, nikoli povinnost ústní jednání ve věci nařídit. Ústní jednání dle ust. § 49 správního řádu správní orgán nařídí v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, uvědomí správní orgán o ústním jednání účastníky nejméně

s pětidenním předstihem. Tuto povinnost nemá vůči účastníkovi, který se práva účasti na ústním jednání vzdal.

V dané věci bylo vyhodnoceno nařízení ústního jednání jako nadbytečné, když podklady které byly v rámci správního řízení k dispozici, byly dostatečné pro zjištění skutkového stavu. Dále pak správní orgán odkazuje na rozhodnutí o rozkladu, kde se odvolací orgán touto námitkou rovněž zabýval.

Námitku účastníka řízení, že uvedení loga společnosti MVV Energie v rámci předmětné reklamy mělo účel pouze splnění zákonné povinnosti, kdy povinnost k uveřejnění tohoto údaje vyplývá pro účastníka řízení přímo z ustanovení § 19 odst. 3 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích ve znění pozdějších předpisů, kdy dle citovaného ustanovení jsou členové koncernu informace o jeho existenci povinni „*bez zbytečného odkladu uveřejnit na svých internetových stránkách*“, považuje správní orgán za nedůvodnou.

Ust. § 19 odst. 3 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích ve znění pozdějších předpisů neukládá povinnost zveřejňovat existenci v koncernu v rámci reklamních sdělení a to ani extenzivním výkladem. Dále je třeba zmínit, že z fotografií, jež jsou součástí kontrolního spisu pod č. j. 06587-28/2016-ERU je zcela zřejmé, že je na fotbalových dresech zveřejněno pouze logo společnosti MVV Energie CZ, kdežto logo účastníka řízení zde zcela chybí. V případě, kdy se fotbalové utkání konalo mimo prostory stadionu Slezského fotbalového klubu Opava a.s., nebylo tedy logo účastníka řízení uveřejněno vůbec. Běžný divák nemohl vědět, že za logem MVV Energie CZ se ukrývá reklama účastníka řízení a tato reklama na něj tedy ani nepůsobila. V části VII. II. Právní posouzení skutku, se správní orgán vyjádřil k oprávněnosti nákladů na reklamu v ceně tepelné energie.

Všechny další námitky uplatněné účastníkem řízení, již byly vypořádány v rámci prvotního rozhodnutí I. stupně.

VII. IV. Formální a materiální stránka správních deliktů

Správní orgán v rámci správního řízení zjistil a prokázal, že účastník řízení jakožto držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie, v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách v cenové lokalitě „**[redacted]**“ sjednal a požadoval

- 1) předběžnou cenu tepelné energie, jejíž výše nebo kalkulace nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen, když v rozporu s ust. bodu (2.4) cenového rozhodnutí nepostupoval při kalkulaci předběžné ceny tepelné energie podle ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí,
- 2) výsledná cena tepelné energie, jejíž výše nebo kalkulace nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen, když
 - a) v rozporu s ust. bodu (1.1) a (1.2) cenového rozhodnutí k cenám tepelné energie uplatnil neoprávněné náklady, konkrétně:
 - v položce „Výrobní režie“ a „Správní režie“ poměrný náklad ve výši 2 381 657 Kč bez DPH (**[redacted]**),
 - v položce „Výrobní režie“ a „Správní režie“ poměrný náklad ve výši 90 205 Kč bez DPH (**[redacted]**) a v položce „Ostatní stálé náklady“ náklad ve výši **[redacted]** Kč bez DPH, tj. celkově náklad ve výši **[redacted]** Kč,

b) v rozporu s ust. bodu (2.5) cenového rozhodnutí nepostupoval při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie podle ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí, a to postupem, který je specifikován ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí.

Uvedeným jednáním tak účastník řízení naplnil formální stránku 2 správních deliktů dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kdy za jeden delikt je považováno protiprávní jednání při kalkulaci předběžné ceny a za druhý delikt je považováno jednání při kalkulaci výsledné ceny a uplatnění neoprávněných nákladů do výsledné ceny. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky vytýkaných správních deliktů.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty *stricto sensu* materiální stránku deliktu neupravují [na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků - srov. ust. § 12 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“)]. Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V souvislosti s tím Úřad uvádí, že věcné usměrňování cen je velmi důležitým nástrojem, jehož smyslem je přesné nastavení pravidel a podmínek věcného usměrňování nastaveného podle přísných kritérií, ke kterým jsou pak dodavatelé při výkonu své podnikatelské činnosti povinni přistupovat s maximální obezřetností a opatrností při jejich dodržování. V případě, že nejsou tyto podmínky a tento postup ze strany dodavatele tepelné energie dodrženy, může mít následné protiprávní jednání výrazný nepříznivý společenský dopad na odběratele. Dodavatelé tepelné energie zabývající se prodejem tepelné energie tak musí bezpodmínečně dodržovat a také zajistit dostatečnou a odbornou kontrolu před ročním vyúčtováním odběratelům.

Úřad upozorňuje na skutečnost, že základním smyslem cenové regulace tepelné energie je především ochrana odběratelů tepelné energie, když odvětví teplotenství je považováno za tzv. odvětví s přirozeným monopolem, neboť v naprosté většině lokalit zásobovaných systémy centrálního zásobování tepelnou energií má dodavatel tepelné energie monopolní postavení bez možnosti změny způsobu vytápění, aniž by taková změna nevyžadovala významné investice na straně odběratelů tepelné energie.

Je nutno dále podotknout, že účastník řízení v roce 2014 porušil cenové rozhodnutí hned v několika bodech, když v rozporu s ust. bodu (2.4) nepostupoval při kalkulaci předběžné ceny tepelné energie podle bodu (2.2) cenového rozhodnutí a dále v rozporu s ust. bodu (1.1) a (1.2) cenového rozhodnutí, k cenám tepelné energie uplatnil ekonomicky neoprávněné náklady, konkrétně v rozporu s ust. bodu (2.10.2) písm. e) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí v položce „Výrobní režie“, „Správní režie“ a „Ostatní stálé náklady“ náklady v poměrné výši ██████████ Kč bez DPH. Dále v rozporu s ust. bodu (2.5) cenového rozhodnutí nepostupoval při kalkulaci výsledných cen tepelné energie podle ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí.

Správní orgán má tak za prokázané, že byla naplněna i materiální stránka správních deliktů dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, neboť byl narušen zájem společnosti na ochraně odběratelů tepelné energie.

Správní orgán tak vzhledem k výše uvedenému nepochybně zjistil a prokázal, že účastník řízení je odpovědný za spáchání 2 správních deliktů dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterých se dopustil jednáním popsáním ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí.

VII. V. Odpovědnost za správní delikty

Úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 17 odst. 1 zákona o cenách ve znění pozdějších předpisů, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Správní orgán má za to, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z jeho právní odpovědnosti za spáchaný správní delikt dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

Správní orgán tak na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že se účastník řízení dopustil svým jednáním 2 správních deliktů ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, a to jednáním popsáním ve výroku I. a II. tohoto rozhodnutí. Z tohoto důvodu přistoupil k uložení správního trestu.

VIII. Uložení správního trestu

Ve správním řízení bylo prokázáno, že se účastník řízení dopustil spáchání 2 správních deliktů dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, za které Úřad ukládá pokutu.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek, resp. správní delikt, uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí i o přestupku.

Jelikož zákon o cenách neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytykaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

S ohledem na ust. § 18 odst. 3 energetického zákona (jako zvláštního zákona ve vztahu k zákonu o odpovědnosti za přestupky), které upravuje taxativní výčet sankcí, jež je možné uložit za porušení právních předpisů v působnosti Úřadu, a to sankce ve formě pokuty a opatření k nápravě, má správní orgán za to, že správní trest pouze ve formě napomenutí není možné uložit, jelikož by to bylo v rozporu právě s ust. § 18 odst. 3 energetického zákona. Pro úplnost správní orgán uvádí, že i pokud by bylo možné správní trest ve formě napomenutí uložit, v nyní posuzované věci by napomenutí ukládáno nebylo, a to zejména s ohledem na povahu správního deliktu spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty a dále uložit opatření k nápravě.

Pro zodpovězení hmotněprávní otázky, jak postihnout delikventa, který se několika skutky dopustil více správních deliktů, nedává zákon o cenách žádnou odpověď a není tedy zřejmé, podle které z rovnorodých právních zásad zákonodárce zamýšlel postupovat, zda podle zásady kumulativní, asperační nebo absorpční. Lze však lehce dovodit, že uložení pokuty za každý skutek izolovaně posuzovaný by mohlo vést ke zcela absurdním důsledkům, kdy by bylo možno jednomu účastníkovi řízení uložit desítky pokut; takovou možnost považuje Úřad za odporující smyslu a účelu zákona. Mlčení zákonodárce o tom, jak právně posoudit souběh deliktů, tedy v žádném případě nelze řešit ve prospěch zásady sčítací, která je jen jednou z rovnocenných právních zásad, užívaných právními řády pro řešení takových případů. Pro její upřednostnění není žádný faktický ani právní důvod.

Jestliže zákon vůbec určitou otázku neřeší a nebylo by proto možno spravedlivě rozhodnout, je nutno obrátit se k obsahově nejbližším právním předpisům, které tyto otázky zodpovídají (per analogiam legis) a není-li ani jich, užít analogie práva, tedy obecných právních principů (postup per analogiam iuris). Jiný postup v právním státě, který musí vycházet z principu jednotného právního řádu, možný není, i když je samozřejmé, že pozitivněprávní zákonná úprava by byla nanejvýš žádoucí a užití analogie v oblasti správního trestání je vůbec možné jen omezeně, a to vždy jen ve prospěch delikventa.

V tomto případě je tedy nutné i pro případy reálné konkurence správních deliktů analogicky aplikovat ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, který takovýto případ řeší užitím zásady absorpční.

Podle citovaného ustanovení zákona odpovědnosti za přestupky, se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný.

Ve svých důsledcích to znamená, že správní orgán v uvedeném případě vysloví vinu za všechny sbíhající se delikty, ale sankci (pokutu) uloží ve výměře ustanovení vztahujícího

se na ten ze sbíhajících se deliktů, který je nejprísneji postižitelný, a pokud je u sbíhajících se správních deliktů stanovena sankce shodná, uloží jedinou sankci ve výměře podle nejzávažnějšího z nich.

Správní orgán prokázal, že se účastník řízení dopustil spáchání dvou správních deliktů, a to správních deliktů podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách. Jako závažnější přitom správní orgán vyhodnotil jednání účastníka řízení specifikované ve výroku II. tohoto rozhodnutí s ohledem na výši zjištěného majetkového prospěchu, jenž je upřesněn dále.

Za správní delikt dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách se dle ust. § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, uloží pokuta ve výši jedno až pětinasobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu jeho posledních 3 let, nebo do 1 000 000 Kč, je-li výše nepřiměřeného majetkového prospěchu nižší než 1 000 000 Kč.

Správní orgán tedy přistoupil ke zjišťování majetkového prospěchu účastníka řízení. Dle ust. § 2 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, nepřiměřený majetkový prospěch získá prodávající, jestliže prodá zboží za cenu zahrnující neoprávněné náklady nebo nepřiměřený zisk získaný na základě uplatnění vyšší ceny prodeje oproti obvyklé ceně, v případě zneužití výhodnějšího postavení na trhu, vyšší než maximální nebo pevnou úředně stanovenou cenu, nebo vyšší, než by odpovídalo pravidlům cenové regulace.

Správním orgánem bylo prokázáno, že účastník řízení zahrnul v cenové lokalitě „ “ ekonomicky neoprávněné náklady v celkové výši Kč bez DPH v položkách kalkulace výsledné ceny „Výrobní režie“, „Správní režie“ a „Ostatní stálé náklady“, a tyto požadoval v cenách tepelné energie v roce 2014 po svých tehdejších odběratelích a dále že při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie nepostupoval podle bodu (2.2) cenového rozhodnutí.

Uvedeným jednáním účastníka řízení tak došlo k poškození odběratelů tepelné energie. V uplatnění nákladu ve výši 2 660 862 Kč bez DPH tak lze spatřovat nepřiměřený majetkový prospěch získaný na úkor odběratelů tepelné energie v roce 2014.

Správní orgán přihlédl při stanovení výměry pokuty za správní delikt dle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti správního deliktu, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti správního deliktu (přestupku) ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Ve smyslu ust. § 38 písm. a) a b) zákona o odpovědnosti za přestupky představuje neoprávněně navýšená částka účastníkem řízení v položkách kalkulace výsledné ceny „Výrobní režie“, „Správní režie“ a „Ostatní stálé náklady“ sumu, kterou byli odběratelé tepelné energie povinni v důsledku protiprávního jednání účastníka řízení při vyúčtování

zaplatit. Správní orgán opětovně upozorňuje na skutečnost, že základním smyslem cenové regulace tepelné energie je především ochrana odběratelů tepelné energie, když odvětví teplárenství je považováno za tzv. odvětví s přirozeným monopolem, neboť v naprosté většině lokalit zásobovaných systémy centrálního zásobování tepelnou energií má dodavatel tepelné energie monopolní postavení bez možnosti změny způsobu vytápění, aniž by taková změna nevyžadovala významné investice na straně odběratelů tepelné energie. Opomenout pak nelze skutečnost protiprávního postupu účastníka řízení při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie, a to přestože v důsledku nesprávného postupu při kalkulaci výsledné ceny v daném správním řízení nebyl prokázán majetkový prospěch.

Správní orgán také posuzoval otázku způsobu spáchání správního deliktu ze strany účastníka řízení ve smyslu ust. § 38 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky. Úřad není přesně schopen určit, zda nesprávná kalkulace výsledné ceny tepelné energie a zahrnutí ekonomicky neoprávněných nákladů do kalkulace výsledné ceny bylo ze strany účastníka řízení účelovým porušením právní povinnosti či se jednalo o porušení v důsledku nedbalosti způsobené například nedůkladnou účetní kontrolou. Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán při posuzování způsobu spáchání správního deliktu nedošel k jednoznačnému a prokazatelnému závěru, že by jednání účastníka řízení bylo úmyslné, vyhodnotil tuto skutečnost ve prospěch účastníka řízení.

Správní orgán dále posuzoval otázku, zda výše uvedené protiprávní jednání bylo způsobeno aktivním konáním nebo opomenutím ze strany účastníka řízení, přičemž správní orgán dospěl k názoru, že byl tento protiprávní stav nepochybně vyvolán aktivním konáním, a to kalkulací výsledné ceny tepelné energie, zahrnutím neoprávněných nákladů do Kalkulace výsledné ceny a následným vstupem těchto neoprávněných nákladů do účastníkem řízení vystavených vyúčtování cen tepelné energie odběratelům, kdy výše cen neodpovídala podmínkám věcného usměrňování cen ve smyslu ust. § 6 zákona o cenách. Lze si však jen těžko představit, že by stanovení výsledné ceny tepelné energie, kalkulace výsledné ceny a vystavení vyúčtování byly tvořeny jinak (a to např. opomenutím), proto k této skutečnosti správní orgán nepřihlédl.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům a okolnostem správního deliktu spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 38 písm. b) a d) zákona o odpovědnosti za přestupky. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení kalkuloval výslednou cenu tepelné energie v rozporu s ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí a zahrnul do Kalkulace výsledné ceny ekonomicky neoprávněné náklady v celkové výši 2 660 862 Kč bez DPH, došlo zcela bez pochyby k poškození odběratelů, neboť v důsledku protiprávního jednání účastníka řízení došlo k neoprávněnému navýšení ceny tepelné energie za rok 2014, a tím vznikla škoda příslušným odběratelům, protože byli povinni tuto neoprávněně navýšenou částku zaplatit v rámci vyúčtování odběru tepelné energie v roce 2014. Ke zjištěné výši majetkového prospěchu správní orgán přihlédl jako k přitěžující okolnosti.

V neposlední řadě se správní orgán zabýval také zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu ve smyslu ust. § 38 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Vzhledem k výše uvedenému bylo prokázáno, že protiprávní jednání ze strany účastníka řízení bylo dokonáno okamžikem vytvoření kalkulace výsledné ceny tepelné energie v rozporu s ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí a tedy zahrnutí ekonomicky neoprávněných nákladů do kalkulace výsledné ceny a předložením k úhradě příslušným odběratelům v rámci vyúčtování cen tepelné energie v roce 2014. Protiprávní stav vyvolaný účastníkem řízení právně trval až do 17. května 2017, tj. do dne předcházejícího zahájení tohoto správního řízení,

avšak fakticky trvá do dne vydání tohoto rozhodnutí, neboť účastník řízení své pochybení doposud nenapravil. K odstranění tohoto protiprávního stavu tak uložil správní orgán výrokem III. tohoto rozhodnutí opatření k nápravě, jež je dále blíže odůvodněno.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona ze strany účastníka řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je třeba uvést, že účastník řízení není evidován v rámci žádného správního řízení za porušení ustanovení zákona o cenách ve věcné působnosti Úřadu.

Vzhledem k ust. § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky, přihlédl správní orgán jako k přitěžující okolnosti ke skutečnosti, že se účastník řízení dopustil 2 správních deliktů.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008-133), z nichž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Při ukládání pokuty za porušení cenových předpisů nejsou podle zákona o cenách kritériem při určení výměru pokuty osobní a majetkové poměry pachatele, nicméně podle výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu by měl k těmto poměrům správní orgán přihlédnout, což také správní orgán činí.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy správní orgán při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán při zjišťování majetkových poměrů účastníka řízení vycházel z listin předložených účastníkem řízení, a to konkrétně z Výkazu zisku a ztráty ke dni 31. května 2017, ze kterého bylo zjištěno, že účastník řízení vykázal:

- za rok 2016 provozní výsledek hospodaření ve výši [REDAKCE] Kč a výsledek hospodaření před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč,
- za rok 2017 provozní výsledek hospodaření ve výši [REDAKCE] Kč a výsledek hospodaření před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč.

Konkrétní forma postihu a jeho výše musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním.

To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

K námitce účastníka řízení, že uložení pokuty může mít nepříznivý, až likvidační dopad na činnost účastníka řízení správní orgán sděluje, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85 vyplývá, že ani záporný výsledek hospodaření by nebyl překážkou pro uložení pokuty a neznamenal by ani, že uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení, jakožto právnické osoby (jeho celkový příjem a hmotný majetek. Odhlédne-li správní orgán od skutečnosti, že účastník řízení v posledních dvou účetních obdobích nevykazoval záporný výsledek hospodaření, ale tento se pohyboval v kladných hodnotách dosahujících téměř desetinásobku ukládané pokuty, je nutno podotknout, že jen účetní hodnota dlouhodobého majetku účastníka řízení činí téměř [REDACTED] Kč a tržby účastníka řízení činily téměř [REDACTED] Kč.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Za této situace lze jen stěží uvažovat, že ukládaná pokuta mohla mít pro účastníka řízení likvidační charakter, tj. mohla by způsobit ukončení podnikání účastníka řízení. Nadto lze rovněž podotknout, že účastník řízení v roce 2014 kalkuloval ve výsledné ceně tepelné energie zisk ve výši [REDACTED] Kč.

Vzhledem k výše uvedenému a na základě zohlednění všech otázek a okolností daného případu, dále pak s přihlédnutím ke všem polehčujícím i přitěžujícím okolnostem a majetkovým poměrům účastníka řízení, byla pokuta uložena tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí, tj. ve smyslu první části ust. § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, ve výši jedno až pětinašobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu jeho posledních 3 let. Správní orgán poznamenává, že úhrnná pokuta ve výši 2 800 000 Kč byla uložena ve spodní hranici možné zákonné sazby, a to ve výši jednonásobku zjištěného majetkového prospěchu částečně navýšená z důvodu zjištěného nesprávného postupu při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie.

Správní orgán současně poznamenává, že jednonásobek byl navýšen pouze o [REDACTED] Kč z důvodu nezjištěného majetkového prospěchu v důsledku nesprávné kalkulace.

Úhrnnou pokutu ve výši 2 800 000 Kč považuje správní orgán za zcela vyhovující účelu správní sankce, tedy jako postačující odradit účastníka řízení do budoucna od porušování právních předpisů a motivovat jej k dodržování cenových předpisů. Zároveň, umožňuje-li zákon uložení pokuty do výše jednoho až pětinasobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu jeho posledních 3 let, pak s ohledem na majetkové poměry účastníka řízení a zároveň na uložení opatření k nápravě považuje správní orgán uloženou pokutu za přiměřenou a nepovažuje ji za likvidační. Správní orgán doplňuje, že s ohledem na zjištěný skutkový stav (zejména porušení cenového rozhodnutí hned v několika jeho bodech, kdy účastník řízení zahrnul ekonomicky neoprávněné náklady v položkách kalkulace výsledné ceny „Výrobní režie“, „Správní režie“ „Ostatní stálé náklady“), jakož i na zbylé okolnosti případu (nesprávná kalkulace výsledné ceny tepelné energie, aniž by bylo možné v této části porušení uložit opatření k nápravě), ani vzhledem k majetkovým poměrům účastníka řízení, neshledal důvod pro uložení pokuty v nižší výši, když okolnosti případu neodůvodňují ani postup dle ust. § 42, ust. § 43 či ust. § 44 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného zákonem o cenách a též energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

IX. Uložení opatření k nápravě

Dle ust. § 18 odst. 3 písm. b) energetického zákona ukládá Úřad na základě zjištění porušení právních předpisů uvedeného v ust. § 18 odst. 1 téhož zákona opatření k nápravě, jejichž účelem je odstranění protiprávního stavu, a stanoví přiměřenou lhůtu nebo jiné nutné podmínky k zajištění jejich splnění. Opatření k nápravě tedy slouží k zajištění toho, že protiprávní jednání určitého subjektu, resp. protiprávní stav, který byl tímto protiprávním jednáním způsoben, bude uveden do souladu s právními normami. Jinými slovy, slouží k zajištění plnění veřejnoprávních povinností jeho adresáta.

Základními podmínkami pro uložení opatření k nápravě je existence stavu, který lze hodnotit jako protiprávní, a přičitatelnost tohoto stavu subjektu, jemuž má být opatření k nápravě uloženo. Správní orgán má za to, že obě základní podmínky jsou splněny, neboť protiprávní stav byl způsoben tím, že účastník řízení požadoval ceny tepelné energie, jejichž výše byla v rozporu s cenovými předpisy. Jelikož protiprávní stav nastal aktivním jednáním účastníka řízení, tak zároveň nemůže být pochyb o přičitatelnosti tohoto stavu účastníkovi řízení jako jeho původci. S ohledem na uvedené proto správní orgán vyhodnotil, že je namístež opatření k nápravě uložit, jelikož je na místě vzniklý protiprávní stav také odstranit.

Ve správním řízení je účastníkovi řízení výrokiem III. tohoto rozhodnutí uloženo opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu podle výroku II. tohoto rozhodnutí spočívající v povinnosti účastníka řízení ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí vytvořit opravnou kalkulaci výsledné ceny tepelné energie pro rok 2014 tak, aby výsledná cena tepelné energie nebyla kalkulována v rozporu s ust. bodu (2.2) cenového rozhodnutí a aby v ní nebyly zahrnuty ekonomicky neoprávněné náklady v celkové výši [REDAKCE] Kč

bez DPH, uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí, a na jejím základě provést s odběrateli tepelné energie v cenové lokalitě „[REDAKCE]“ vyúčtování výsledné ceny tepelné energie za rok 2014 spolu s příslušnou sazbou daně z přidané hodnoty, a současně v povinnosti doložit splnění uvedené povinnosti Úřadu ve lhůtě 90 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Správní orgán rozhodl o uložení opatření k nápravě z toho důvodu, že částku ve výši [REDAKCE] bez DPH bylo možné identifikovat jako neoprávněný majtkový prospěch, který získal účastník řízení na úkor svých odběratelů v roce 2014. Tuto částku tedy odběratelé tepelné energie zaplatili navíc a mělo by tak dojít k jejímu vrácení tehdejšími odběratelům tepelné energie v závislosti na tom, jak se na úhradě této částky podíleli. O možnosti vrácení části kupní ceny za dodanou tepelnou energii se odběratelé dozvědí právě prostřednictvím vyúčtování ceny tepelné energie za rok 2014.

Správní orgán má současně za to, že lhůta ke splnění opatření k nápravě v délce 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí je vzhledem k náročnosti postupu, který musí účastník řízení vykonat pro splnění opatření k nápravě, přiměřená a dostačující.

Správní orgán odůvodňuje délku této lhůty též v návaznosti na znění ust. § 16 vyhlášky č. 70/2016 Sb., o vyúčtování dodávek a souvisejících služeb v energetických odvětvích. V ust. § 16 odst. 1 citované vyhlášky se uvádí, že dodavatel tepelné energie provádí odběrateli bezplatně vyúčtování dodávky tepelné energie nejméně jednou za kalendářní rok, a to k 31. prosinci kalendářního roku, který je posledním dnem zúčtovacího období. Doklad o vyúčtování dodávky tepelné energie za kalendářní rok poskytuje dodavatel odběrateli nejpozději do 28. února následujícího kalendářního roku, pokud se s odběratelem nedohodne jinak. V ust. § 16 odst. 2 výše uvedené vyhlášky se pak uvádí, že je-li zúčtovací období kratší než kalendářní rok, provede dodavatel tepelné energie vyúčtování dodávky tepelné energie vždy k poslednímu dni tohoto zúčtovacího období, nejpozději do konce následujícího měsíce.

S ohledem na skutečnost, že účastníkovi řízení bylo uloženo opatření k nápravě spočívající v povinnosti vytvoření opravné kalkulace výsledné ceny za rok 2014 a v provedení vyúčtování výsledné ceny tepelné energie za rok 2014, tj. fakticky za celý kalendářní rok 2014, Úřad stanovil účastníkovi řízení lhůtu 60 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí v návaznosti na ust. § 16 odst. 1 výše uvedené vyhlášky, která počítá se lhůtou fakticky 59 dnů ode dne skončení kalendářního roku („do 28. února následujícího kalendářního roku“) pro provedení vyúčtování za celý kalendářní rok. Správní orgán je toho názoru, že tato lhůta plně splňuje požadavek přiměřenosti, neboť poskytuje účastníkovi řízení dostatečnou lhůtu na nápravu vzniklého protiprávního stavu, a to i vzhledem k náročnosti postupu, jež musí účastník řízení vykonat.

Téhož názoru je správní orgán ve vztahu k další části uloženého opatření k nápravě, tj. v povinnosti účastníka řízení doložit splnění uvedené povinnosti Úřadu ve lhůtě 90 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Tedy, že i tato lhůta je přiměřená.

X. Náklady řízení

Souběžně je výrokem V. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní

povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Nesplnění povinnosti uložené výrokem III. tohoto rozhodnutí může být po nabytí právní moci a vykonatelnosti tohoto rozhodnutí podle ust. § 96d odst. 1 písm. d) energetického zákona Úřadem vymoženo uložení donucovací pokuty. Donucovací pokuty lze v souladu s ust. § 96d odst. 3 téhož zákona ukládat opakovaně, přičemž jednotlivá donucovací pokuta držiteli licence na výrobu tepelné energie nebo rozvod tepelné energie může být uložena až do výše 1 000 000 Kč.

-otisk úředního razítka-

Mgr. Lenka Ferenz, v.r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava